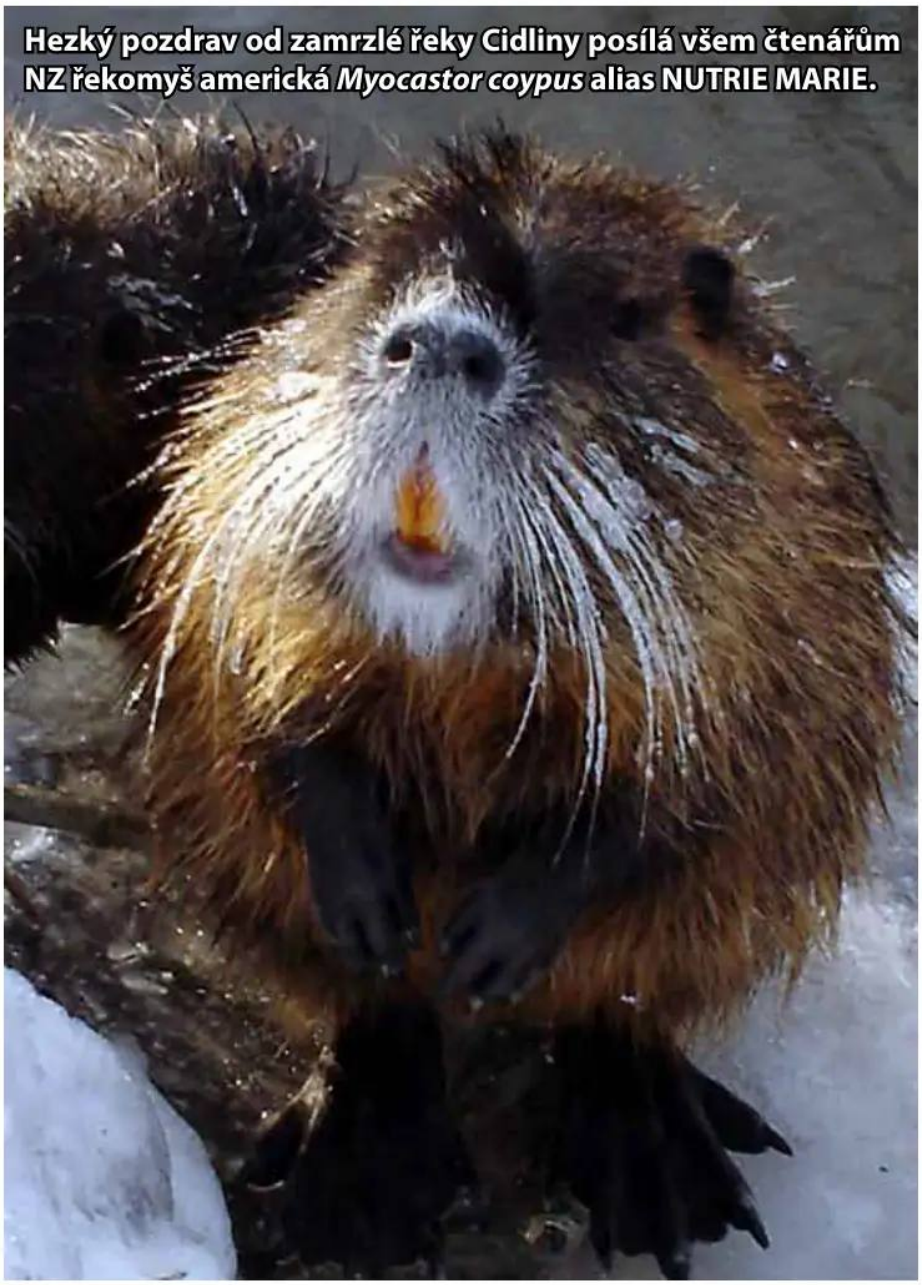
Novobydžovský
zpravodaj
www.novybydzov.cz
ročník XXXIII. číslo 1 únor 2006 15 Kč

Hezký pozdrav od zamrzlé řeky Cidliny posílá všem čtenářům NZ řekomyš americká *Myocastor coypus* alias NUTRIE MARIE.

Vážení čtenáři,

právě se Vám dostalo do rukou první číslo 33. ročníku Novobydžovského zpravodaje. Nastal čtvrtý rok mého působení u tohoto periodika a já jsem vděčný za přízeň, kterou mu zachováváte.

V tomto, ale i v několika následujících číslech (a já doufám, že jich bude co nejvíc) naleznete opět po nějaké době poutavé vyprávění Jakuba Futery, tentokrát z jeho cesty na Kubu. Jsem přesvědčen, že právě díky naší neblahé komunistické minulosti to bude čtení zajímavé a v mnohém jistě i poučné. Se svými zážitky z „poněkud" jiné části planety – totiž z Indie – se s Vámi již v příštím Zpravodaji podělí další Bydžovák – Pavel Pernet. Mám radost, že se nám ti naši spoluobčané občas takhle zatoulají!

Trochu jinak své putování pojímají pánové Hynek Paleček a Josef Zmítko, kteří pro sebe (a nyní i pro Vás) na svých bicyklech objevují v blízkém i vzdálenějším okolí krásy přírody. Co jim učarovalo nejvíc, jsou stromy. A že je opravdu nad čím žasnout, Vám dokážou i fotografie provázející jejich povídání.

V tomto čísle také začíná zajímavý seriálek o včelařích a jejich záslužném díle, složený z materiálu, který redakci poskytl pan Václav Kloz.

Zajímavé čtení z oblasti medicíny mám přislíbené od pana doktora Horkého, s jehož příspěvky jste se v několika číslech již mohli setkat.

I v tomto roce budete na stránkách NZ pravidelně nalézat poutavé vyprávění Petra Doležala o víně. Naopak chybět bude seriál o okrasných zahradách. Jeho autor prostě už v okolí žádné neobjevil. Nezbývá tedy, než Milanovi Rybovi za jeho dosavadní práci pro Zpravodaj poděkovat - děkuji Ti, Milane, a těším se, že někdy v budoucnu opět pro náš časopis něco napíšeš!

Ani v třicátém třetím ročníku by neměly chybět portréty bydžovských malířů, řezbářů, keramiků, fotografů apod. Protože mi však při jejich hledání začíná již poněkud ubývat inspirace, rád bych požádal o pomoc právě Vás – čtenáře. Znáte-li tedy někoho z Bydžova či blízkého okolí, kdo by mohl být svým umem zajímavý pro naše stránky, dejte mi prosím vědět! Co se týká popisů mých cyklovýletů, potom Vás mohu uklidnit – tady mi inspirace naopak přebývá a už se opravdu těším, že Vás se začátkem kolařské sezóny začnu opět zásobovat tipy na vyjížďky. Co bych neudělal pro propagaci mého nejzamilovanějšího sportu!

À propos – když je řeč o sportu – i nadále Vám Josef Paleček bude přinášet své „stoleté" vyprávění o této jistě bohulibé lidské činnosti v našem městě.

Nakonec bych Vás ještě chtěl požádat – dávejte prosím redakci své příspěvky v elektronické podobě. Počet případných chyb vyvěrajících z přepisu tak bude eliminován na minimum, čímž se vyhneme možným nedorozuměním.

Drazí přátelé, moc děkuji Vám všem, kteří pomáháte svými příspěvky vytvářet pestřejší a zajímavější Zpravodaj. Neboť vezte, že bez Vás by tento časopis prostě nemohl existovat.

Jan Skalický

Rodinné domky nebo autobusové nádraží?

V prosinci se zástupci města zúčastnili již druhé etapy dražby dlouhá léta opuštěného a zpustlého objektu bývalého podniku Železnobrodské sklo v Purkyňově ulici. Vzhledem k tomu, že město bylo také jediným zájemcem, získalo objekty a pozemky o rozloze téměř 0,5 ha do svého vlastnictví za minimální cenu – 1 milión korun.

Otázkou, jak by se pozemky mohly pro potřeby města využít, se zástupci města zabývali ještě před vlastní dražbou. Jedno je jasné – rekonstrukce vzhledem ke zchátralosti objektů nepřipadá v úvahu. Bude nutná demolice. Náklady s ní spojené činí dle předběžného odhadu kolem 1,5 mil. Kč. Jako jedno z možných využití se pro volné pozemky pak nabízí výstavba autobusového nádraží (pokud se od ČD nepodaří vykoupit pozemky vedle vlakového nádraží). Další z možností je prodej pozemků pro výstavbu rodinných nebo bytových domů. Napříč areálem by tak mohla vzniknout další ulice.

Marcela Česáková

Změna působnosti finančních úřadů

Podle zákona č. 444/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, bude finanční úřad v Novém Bydžově vykonávat působnost ve správním obvodu obce s rozšířenou působností Nový Bydžov. To jsou následující obce: Babice, Barchov, Hlušice, Humburky, Kobylice, Králíky, Lužec nad Cidlinou, Měník, Mlékosrby, Myštěves, Nepolisy, Nový Bydžov, Ohnišťany, Petrovice, Prasek, Skřivany, Sloupno, Smidary, Starý Bydžov, Šaplava, Vinary, Zachrašťany, Zdechovice. Změna se tedy z našeho obvodu dotkne podnikatelů z obcí Babice, Nepolisy, Luková a Zadražany, kteří budou od 1. 1. 2006 patřit pod finanční úřad v Novém Bydžově a ne jako dosud v Chlumci nad Cidlinou. FÚ provedou u dotčených daňových subjektů tzv. přeregistraci. Osoby, které jsou u finančních úřadů registrovány, se o změně místní příslušnosti včas dozví. Obdrží totiž v průběhu roku 2006 od finančních úřadů tzv. rozhodnutí o omezení platnosti osvědčení, ze kterého se dozví, kterým dnem u nich přechází místní příslušnost na nový FÚ. Dále došlo ke změně živnostenského zákona, kdy při správě daní budou moci finanční orgány a celní úřady kontrolovat označení provozovny podle § 17 odst. 7 a 8 živnostenského zákona.

ad 7) Provozovna musí být trvale a zvenčí viditelně označena obchodní firmou nebo názvem nebo jménem a příjmením podnikatele a jeho identifikačním číslem, bylo-li přiděleno. Stánek, pojízdná prodejna a obdobné zařízení sloužící k prodeji zboží nebo poskytování služeb musí být dále označeny údajem o sídle nebo místě podnikání nebo adrese, na které je umístěna organizační složka zahraniční osoby.

ad 8) Provozovna určená pro prodej zboží nebo poskytování služeb spotřebitelům 29c) musí být trvale a zvenčí viditelně označena také, a) jménem a příjmením osoby odpovědné za činnost provozovny, b) prodejní nebo provozní dobou určenou pro styk se spotřebiteli, nejedná-li se o stánek nebo obdobné zařízení, c) kategorií a třídou u ubytovacího zařízení 29d) poskytujícího přechodné ubytování. Jestliže podnikatel poruší některou z výše popsaných povinností, budou moci tyto orgány uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč.

Ing. Martin Kořínek,
Obecní živnostenský úřad

Registr živnostenského podnikání

Implementace a uvedení do provozu nového systému Ústřední evidence podnikatelů – Registr živnostenského podnikání (RŽP) v soustavě živnostenských úřadů v celé České republice se v současné době blíží ke konci.

Analýza a pilotní nasazení systému RŽP na vybraných živnostenských úřadech uskutečnilo Ministerstvo informatiky ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu na konci roku 2003 a v první polovině roku 2004.

Migrace dat ze stávajících živnostenských rejstříků do nového systému byla zahájena v závěru roku 2004 a všechny živnostenské úřady by měly být převedeny do nového systému do konce 1. čtvrtletí 2006.

Jako první byly migrovány živnostenské úřady v působnosti Hlavního města Prahy a v novém systému pracují již od konce února 2005. Migraci dat z ostatních živnostenských úřadů bylo možné zahájit až od září 2005, kdy byl zahájen provoz stálého hostingového centra pro celý systém RŽP. Jako první z mimopražských živnostenských úřadů byly migrovány úřady Kraje Vysočina, které v novém systému pracují od 17. 10. 2005, mj. protože se společně s vybranými pražskými živnostenskými úřady podílely na pilotním spuštění systému. Následovaly úřady Jihočeského kraje, ty zahájily provoz v novém systému 31. 10. 2005. V průběhu měsíce listopadu proběhla migrace úřadů Plzeňského a Zlínského kraje a do konce letošního roku budou ještě migrovány živnostenské úřady Olomouckého kraje. Po 1. 1. 2006 bude následovat Jihomoravský kraj, Ústecký kraj, Královéhradecký kraj, Moravskoslezský kraj, Karlovarský kraj, Liberecký kraj, Pardubický kraj a Středočeský kraj.

Bc. Ondřej Neuman,
Organizačně-správní odbor

Vláda schválila záměr odstranit povinnost dokládat bezúhonnost výpisem z rejstříku trestů

Na svém zasedání schválila vláda materiál předkládaný Ministerstvem informatiky, jehož cílem je tam, kde je to možné, odstranit povinnost občanů dokládat bezúhonnost výpisem z rejstříku trestů. Ministerstvo informatiky chce umožnit úřadům, aby si informace z rejstříku trestů ověřovaly samy.

Schválené vládní usnesení ukládá jednotlivým ministerstvům a ostatním ústředním správním orgánům provést do konce ledna 2006 analýzu všech svých činností a označit ty, při nichž je předložení výpisu z rejstříku trestů požadováno. Na základě takové analýzy připraví ministerstva spravedlnosti a informatiky potřebné změny právních předpisů tak, aby si mohly výpis z rejstříku trestů pořizovat přímo úřady, které je požadují. S výjimkou některých zvláštních případů (například při změně zaměstnání) občané nebudou muset výpis z rejstříku trestů pořizovat.

Výpis z rejstříku trestů je jeden z nejčastěji požadovaných dokladů. Ročně jich rejstřík trestů vydá téměř milion. Výpis je nejčastěji požadován živnostenskými úřady, ale například také při účasti podnikatelů ve výběrových řízeních nebo při žádosti o oprávnění k provozu taxislužby. Stovky výpisů ročně jsou přitom padělány. Pokud bude informace, zda občan má nebo nemá v rejstříku trestů záznam, ověřována přímo, riziko padělání se odstraní.

K dálkovému ověřování informací z rejstříku trestů bude využito transakční jádro Portálu veřejné správy. Úředník, který bude mít oprávnění k tomu, aby informace z rejstříku trestů ověřoval, zašle zašifrovaný a elektronicky podepsaný dotaz. Dotaz se přenese přes transakční jádro Portálu veřejné správy, které bude z kontrolních důvodů registrovat, kdo a kdy se zeptal, nikoli obsah dotazu, který bude zašifrován. Portál dotaz postoupí rejstříku trestů, rejstřík dotaz identifikuje, přečte, ověří oprávnění úřadníka a opět přes Portál vyšle zašifrovanou odpověď (má záznam, nemá záznam).

Příprava a schválení potřebných změn zákonů potrvá přibližně jeden rok. Jde o konkrétní příklad využití možností, které nabízejí moderní informační a komunikační technologie, ve veřejné správě. Tato dílčí změna je součástí jednoho z hlavních projektů Ministerstva informatiky, zavádění sdílení dat ve veřejné správě.

Bc. Ondřej Neuman,
Organizačně-správní odbor

ODBOR DOPRAVY

Tak jsme vstoupili do nového roku 2006 a všichni si přejme, aby byl úspěšnější, klidnější, šťastnější a většinou plný úsměvů a dobré nálady. Jak začít nový rok než statistikou za rok 2005:

Na správních poplatcích za evidenci motorových vozidel a evidenci řidičských průkazů bylo vybráno celkem 2 433 893 Kč. To znamená v evidenci motorových vozidel provedení 4 702 změn (např. bylo zaevidováno 611 nových vozidel) a v evidenci řidičských průkazů provedení 16 126 změn (bylo vydáno 1 784 nových řidičských průkazů).

Za rok 2005 bylo předáno k posouzení celkem 215 dopravních přestupků. Z toho počtu bylo 36 případů řidičů, kteří řídili pod vlivem alkoholu a z nichž devět způsobilo dopravní nehodu pod vlivem alkoholu! Za celý rok 2005 jsme např. řešili 52 dopravních nehod a 32 přestupků jízdy s vozidlem bez zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Na pokutách bylo uloženo 483 300 Kč.

Ivo Vaníček,
Vedoucí odboru dopravy

ELEKTRONICKÝ PODPIS

Česká pošta, s. p. rozšířila od 5. 12. 2005 svou síť pracovišť pro vydávání kvalifikovaných certifikátů pro používání elektronického podpisu, a to z původních 7 na 74 míst.

Jejich seznam je k dispozici na webových stránkách kvalifikované certifikační autority České pošty http://qca.postsignum.cz/www/offices-km.php.

O úspěšné implementaci služeb souvisejících s elektronickým podpisem informuje aktuálně IT Observer v článku „Czech Post Electronic Signature Services Go Live Using Cybertrust Application as Foundation."

Bc. Ondřej Neuman,
Organizačně-správní odbor

Vzdělávací kurzy pro matky s dětmi

Občanskému sdružení Na podporu kultury a občanských aktivit v Novém Bydžově se podařilo získat grant z opatření Evropského sociálního fondu „Podpora matek s dětmi při vstupu na trh práce" a v lednu byla odstartována jeho realizace.

Principem jsou tři pětiměsíční cykly kurzů komunikačních a sociálních dovedností, které matkám usnadní návrat na trh práce. Do kurzů se chodí jednou týdně na tři hodiny, nejprve do kurzu obsluhy osobního počítače, na jehož konci by měly ženy zvládnout testy ECDL. Po jejich úspěšném složení lze získat mezinárodně uznávaný certifikát. Dále kurz obsahuje osmnáct hodin sociálních dovedností, ve kterých se ženy naučí jak požádat o práci, jak se zachovat na přijímacím pohovoru, co si obléct, jak napsat životopis, jak se chovat asertivně a zvládat stres. Projekt hradí v plné výši náklady na tyto kurzy, včetně hlídání dětí s doprovodným programem. Kurzy začínají letos v únoru a září a příští rok v únoru.

Velmi potěšující je, že o účast v projektu mají ženy obrovský zájem, který nebyl zdaleka předpokládán ani v optimistických odhadech. Ihned po zveřejnění byl obsazen první běh a během pár dní i další cykly. Obsazena jsou i místa náhradníků, ovšem asistentka projektu stále přijímá telefonní čísla zájemců pro případ uvolněných míst.

Neuspokojeným matkám můžeme přislíbit, že pokud bude realizace celého projektu úspěšná, pokusíme se o jeho zopakování.

Občanské sdružení Na podporu kultury a občanských aktivit hodlá i nadále pokračovat v podobných aktivitách a rozvíjet ve městě vzdělávací a kulturní aktivity různé cílové skupiny.

Daniela Lusková

Primární drogová prevence na školách v regionu

Občanské sdružení Podzámčí získalo grant z evropského fondu Mládež na realizaci projektu primární drogové prevence „Kápni božskou!", který bude probíhat po celý rok na školách v regionu Novobydžovska v rámci systému primární drogové prevence. Systém společně vytvořilo Město Nový Bydžov a školy a je součástí Komunitního plánu sociálních služeb Mikroregionu Novobydžovsko.

Systém primární prevence zahrnuje určité aktivity pro každý ročník základních a středních škol. Jeho součástí je i soutěž „Kápni božskou!", vytvořená studentkami zdejšího gymnázia. Soutěž je odborně zaštítěna odborem sociálních věcí a zdravotnictví, ovšem o její „provoz" se postarají právě studentky gymnázia, které získaly potřebné znalosti ve spolupráci se zmíněným odborem městského úřadu. Soutěž procvičí a ověří znalosti žáků z oblasti drogové problematiky, je dvoukolová a pro úspěšné žáky a školy jsou nachystány zajímavé odměny.

Daniela Lusková

Dobrovolníci v číslech

Dobrovolnictví se začalo rozvíjet před téměř pěti lety v chlumeckém domově důchodců, později začal být zájem lidí o tuto činnost větší, bylo třeba zajistit efektivnější financování, proto bylo v květnu 2003 založeno Občanské sdružení Podzámčí, Dobrovolnické centrum, které se převzalo veškerou organizaci dobrovolníků a svoji činnost dále rozšířilo obsahově i prostorově. Nyní toto sdružení zabezpečuje management dobrovolnictví pro deset zařízení sociálních služeb v regionech Chlumecka, Novobydžovska, Hořicka a Peček.

Naplňování poslání a cílů organizace zajišťují čtyři nadšenci pracující na dohody, dohromady o objemu zhruba půl úvazku. Jsou to dva koordinátoři dobrovolníků, jedna účetní a manažer. Jim pomáhá jedenáct spolupracovníků v organizacích, které dobrovolníky přijímají, a ve školách, odkud velká část dobrovolníků plyne.

Dobrovolnické centrum pracuje ve čtyřech programech: Senior, Dobrovolníci v nemocnici, Primární prevence a Rychlá rota. Primární prevence a Dobrovolníci v nemocnici jsou nově otevřené programy. V rámci programu Primární prevence připravily studentky zdejšího gymnázia systém soutěže v primární drogové prevenci, včetně systému organizace, odměňování a souboru testů z drogové problematiky. Na tuto aktivitu byla získána finanční podpora pro celý rok 2006 z evropského fondu Mládež.

Mimo práci v těchto programech jsme v loňském roce začali se systematickým výcvikem dobrovolníků, provedli jsme dva průzkumy spokojenosti klientů sociálních služeb a dobrovolník naší organizace získal jedno z deseti udělených ocenění ceny Pardubického kraje Den D.

Na financování organizace se podíleli Královéhradecký kraj, Města Chlumec n. C: a Nový Bydžov, Nadace VIA a laskaví sponzoři z řad místních podnikatelů.

A ta slibovaná loňská čísla na závěr: věkové rozpětí dobrovolníků bylo 15–62 let, dobrovolníků, kteří v roce vykázali činnost, bylo 64, počet hodin dobrovolné činnosti bylo 4. 073, tj. v přepočtu 2,12 pracovníka v plném úvazku, počet zapsaných hodin dobrovolnice, která získala ocenění Dobroman roku 2005: 1. 476 hodin.

Počet dobrovolnických hodin v letech: rok 2002 – výkon v hod. 1 580, rok 2003 – výkon v hod. 1 987, rok 2004 – výkon v hod. 3 438, rok 2005 – výkon v hod. 4 073.

Daniela Lusková,
předseda
Občanského sdružení Podzámčí
Tel.: 604 240 344

Oblastní spolek Českého červeného kříže Hradec Králové již samostatný

Po mnoha letech minimální činnosti a 3 letech intenzivního vyjednávání se 5. října loňského roku konečně podařilo obnovit samostatný Oblastní spolek ČČK pro královéhradecký okres. Vznikl rozdělením OS Kolín + Hradec Králové, jehož kolínská kancelář měla zastřešovat činnost u nás. Počátkem listopadu nový spolek řádně zaregistrovala národní společnost, čímž stvrdila jeho svrchovanost a plnohodnotnou existenci.

Co to ale znamená? Nejzásadnější změnou je ustavení Úřadu Oblastního spolku a přechod veškerých aktivit, agend, převod jednotlivých Místních skupin a rozhodovacích pravomocí blíže k občanům okresu. Konkrétně do Hradce Králové, kde nové sídlo najdete v centru města v Mostecké ulici č.p. 290, nedaleko Adalbertina a bývalého hotelu Grand. Další zásadní změnou je možnost podávat žádosti o dotace, kterou sloučení přes hranice krajů prakticky znemožňovalo. A především je to řada zapálených a šikovných dobrovolníků, kteří neváhají práci v Červeném kříži a pomoci druhým věnovat svůj čas.

Co nás teď ještě čeká? Především spousta práce. Velikou výzvou, před kterou stojíme, je rozšíření členské základny a přilákání nových dobrovolníků. Předchozích 15 let společenských změn a také slabé činnosti ČČK v našem regionu znamenalo doslova vyhubení dobrovolníků a členů. Například na Bydžovsku ale stále máme velmi aktivní Místní skupiny. Víme však, že máme co nabídnout. A také víme, že je stále mnoho lidí, kteří nemyslí jen na sebe. Takové vždy rádi přivítáme mezi námi.

Mezi naše současné hlavní aktivity patří výuka první pomoci. V nejrůznějších kurzech a praktických cvičeních nabízíme možnost osvojit si základy předlékařské pomoci, tedy co dělat, než přijede záchranka. Dále školíme mezinárodní humanitární právo, pro děti a seniory pořádáme pobytové akce, některé ozdravné, jiné zase s výukou základů první pomoci. Firmám zase nabízíme zdravovědu v rámci bezpečnosti práce. K zakoupení máme i řadu učebnic a publikací.

A je toho ještě daleko víc. Pokud Vás něco zaujalo nebo se o našich činnostech a službách chcete dozvědět podrobnosti, můžete nás navštívit osobně na uvedené adrese vždy v pondělí a ve středu mezi 9. a 16. hodinou. Napsat nám můžete i na cckhk@seznam.cz nebo zavítejte na naše webové stránky www.cckhk.org, kde rovněž získáte řadu dalších užitečných informací. V případě zájmu Vás zkontaktujeme i s některou Místní skupinou blízko Vašeho bydliště. A pokud u Vás žádná není, založte si ji sami. Ale to už je zase na jiné povídání.

Přeji Vám za celý Oblastní spolek ČČK Hradec Králové mnoho úspěchů, zdraví a štěstí! A někdy třeba i na viděnou.

Lukáš Pochylý,
místopředseda OS ČČK HK

Brněnský tandem veletrhů cestovního ruchu Regiontour a GO

ve dnech 12.–15. ledna 2006 byl podle sdělení organizátorů nejmohutnější ve své historii a zároveň šlo o největší veletrhy tohoto zaměření ve střední Evropě. Pořadatelé zaznamenali nárůst ve všech parametrech, největší v obsazené výstavní ploše, která se díky přesunu do pavilonu „V" rozšířila o 1 100 m². Na celkem 11 282 m² se v Brně letos představilo 1224 firem z 28 zemí světa. Oba veletrhy cestovního ruchu navštívilo více než 40 000 lidí. V prvních dvou dnech určených odborníkům branami výstaviště prošlo 13 770 návštěvníků a VIP hostů. Prestiž veletrhů potvrdila přítomnost řady významných osobností, včetně premiéra Jiřího Paroubka a dalších členů kabinetu. Ministr pro místní rozvoj Radko Martínek, který na veletrhu REGIONTOUR představil novou kampaň k podpoře domácího cestovního ruchu, ocenil proměnu z přehlídky turistických možností v akci s velkým obchodním efektem:

„Každý, kdo tady byl několikrát, vidí podstatnou změnu. Cestovní ruch je business, je to průmyslové odvětví a my ho takto prezentujeme. Doufám, že se tato prezentace také projeví v nárůstu cestovního ruchu u nás."

Shodný názor vyslovil předseda Asociace krajů ČR a hejtman Moravskoslezského kraje Evžen Tošenovský: „REGIONTOUR se ve své profesní skladbě vypracoval, představuje skutečně to, co Česko nabízí. Na jednom místě se potkávají vrcholoví představitelé ministerstva pro místní rozvoj, cestovních kanceláří a zástupci regionů, měst, která pojí společný zájem: aby turistika nekončila v Praze." Stánek Krkonoš – svazku měst a obcí, s ochutnávkou harrachovského piva a Krkonošské medoviny, ukázkou výroby skleněných ozdob z Poniklé, prezentací výrobků s certifikací „Made in Krkonoše" a řadou propagačních tiskovin, zaznamenal nejenom vysokou poptávku zákazníků o zimní i letní možnosti vyžití v českých nejvyšších horách, ale byl i místem setkání významných představitelů věnujících se resortu cestovního ruchu.

Klára Kroupová ze Svazku měst a obcí doplnila: „Naše účast se dá charakterizovat jako obchodně úspěšná. Během prvních dvou dní určených pro odborníky jsme zaznamenali zájem o spolupráci a osobně navázali kontakty s některými krkonošskými podnikateli. Pochopili, že účast na veletrzích v našem stánku není „marná". Druhým významným počinem byla naše aktivní účast na sedmi mítincích s touroperátory z Velké Británie, Polska a Německa. Nezanedbatelný byl ohlas na Krkonošské výrobky. Výrobci uzavřeli dohody s touroperátory, kteří zahrnou exkurse do výroben do programů turistických zájezdů. Dny určené široké veřejnosti měly také svůj důležitý smysl. Návštěvníci se zajímali o ubytování, cykloturistiku a oproti loňskému roku ještě více o možnosti běžeckého lyžování v souladu s naším projektem „Krkonoše lyžařský běžecký ráj."

V rámci 9. ročníku soutěže o královnu regionů České a Slovenské republiky „Region Regina 2006" obsadila druhé místo Kateřina Reichlová, reprezentující v rámci Krkonoš region Rokytnicko. Tradiční soutěž se konala jako doprovodný program 14. mezinárodního veletrhu turistických možností v regionech Regiontour 2006. Patnáct adeptek muselo ve čtyřech disciplínách prokázat dobrou znalost svého regionu, zvýraznit jeho historii, kulturní tradice, turistické zajímavosti, přírodní krásy, apod. ve spojení s pohotovostí projevu a osobním šarmem. Kateřina také představila porotě pána hor Krakonoše a v disciplíně nazvané prezentace originálního receptu uvařila krkonošský sladký hubník. Oficiální vyhlášení výsledků soutěže „Region Regina 2006" se uskutečnilo za účasti ministra pro místní rozvoj Radko Martínka první den veletrhu Regiontour v Brně.

DOTACE EU

V příštích šesti letech dostane Česká republika od Evropské unie historicky nejvyšší objem peněz. Pro léta 2007–2013 se hovoří o částce až 778 miliard Kč. Již nyní probíhá příprava žádostí o dotaci na projekty, které budou realizovány po 1. lednu 2007. Královéhradecký kraj připravil ve spolupráci se svými euromanažery z Evropského projektového centra soutěž, jejímž cílem je vyhledání vhodných záměrů na území kraje, které budou mít šanci ucházet se o spolufinancování z evropských fondů. Pod zkratkou SRPEM se skrývá název „Soutěž regionálních projektů euromanažerů". Obce, neziskové organizace a podnikatelé v ní mají možnost připravit si ve spolupráci s příslušným euromanažerem svou žádost o dotaci do takové podoby, ve které bude moci být předložena sekretariátu pro evropské fondy. Finanční prostředky z dotací budou určeny například na budování dopravní a technické infrastruktury, rekonstrukce objektů, rozvoj lidských zdrojů, vzdělávání, přeshraniční spolupráci, inovační podnikání a další. „Naši vyškolení euromanažeři aktivně vyhledávají projektové záměry v obcích, neziskových organizacích a mezi podnikateli v Královéhradeckém kraji. Zájemci, kteří mají nápad na dobrý projekt, naopak mohou kontaktovat přímo svého euromanažera. Spolu s ním pak zformulují záměr do podoby žádosti o dotaci, odpovídající pravidlům Evropské unie. Očekáváme, že se nám takto podaří připravit přibližně padesát projektů," uvedl koordinátor soutěže Vladimír Neškudla z Centra evropského projektování, které soutěž organizačně zajišťuje. Uzávěrka pro odevzdání přihlášek do soutěže je 6. února 2006 a nejlepší projekt, tedy výherce soutěže, bude vyhlášen v červnu tohoto roku.

Obce a neziskové organizace v kraji

se mohou již dnes připravovat na využití dotací v příštím programovacím období EU (2007–2013), a to ve spolupráci s Evropským projektovým centrem a jeho euromanažery. Projekt Evropské projektové centrum – budování regionálního partnerství je aktivitou Královéhradeckého kraje a vznikl s cílem vytvoření podmínek pro čerpání finanční pomoci z fondů Evropské unie. Jako takový bude trvat do poloviny roku 2007. Zveřejnění informací o projektu by mělo napomoci obcím, neziskovým organizacím a podnikatelskému sektoru v Královéhradeckém kraji v přípravě na období 2007–2013, kdy bude plynout do České republiky přibližně 778 miliard Kč. Budeme Vás pravidelně informovat o průběhu příprav na toto období a aktivitách Evropského projektového centra.

Důležitým krokem v přípravě projektů je účast v Soutěži regionálních euromanažerů SRPEM, jejíž uzávěrka je 6. 2. 2006. V případě zájmu a pro další informace nás kontaktujte na uvedené adrese.

Mgr. Pavla Marková
projektový manažer
Centrum evropského projektování
Wonkova 1142, 500 02 Hradec Králové
tel: +420 495 817 279
mobil: + 420 724 540 541
e-mail: markova@cep-rra.cz

zapsáno v matrice

Narození
Pavel Václav Novák
Aneta Mitalová
František Šanc
Barbora Pozlerová
Jakub Drábek
Petr Šilhan
Ondřej Nový
Antonín Jirsák

Zlatou svatbu oslavili (50 let společného života)
František a Karolina Škarýdkovi
Miroslav a Marie Pánkovi

Úmrtí
Jaromír Kloz
Blažena Vávrová
Zdeňka Machanová
Jiřina Kernerová
Libuše Bendáková
Oldřich Zápotocký
František Novotný
Jiřina Čerychová
Jiří Kuch
Josef Letzel
Marta Tučková
Marie Doležalová
Božena Truxová
Jarmila Drábková

zprávy z kultury

Zprávy z Jiráskova divadla

Vážení návštěvníci Jiráskova divadla, letošní rok otevřelo představení pražského Divadla Na Fidlovačce, které se setkalo s nebývalým ohlasem. Mnozí z vás dokonce neváhali toto představení označit za nejlepší, které se v Jiráskově divadle uskutečnilo. Takové konstatování je sice na jednu stranu příjemné, nicméně tak trochu zavádějící. Nezapomeňte, že v uplynulých ročnících se v Jiráskově divadle vystřídala celá řada rovněž vynikajících divadel a co je hlavní, další neméně kvalitní nás čekají. Jak jsem již několikrát předeslal, mou snahou je přivézt do Nového Bydžova skutečně to nejlepší, co na české divadelní scéně lze spatřit, přestože jsem tak trochu omezován neutuchajícím zájmem především o komedie. V životě se ale všechno netočí pouze kolem srandy, někdy není na škodu se nad sebou i trochu zamyslet, a proto do programu zařazuji také hry splňující daleko náročnější pohledy na svět kolem nás, přestože i ty jsou nejčastěji podány s humorem, byť třeba černým.

Něco takového nabízí hluboce lidská hra Mathilda, přestavující zároveň koncert dvou hereckých hvězd: Zuzany Bydžovské a Jiřího Bartošky. Nechat si proto takové představení ujít by byl doslova divadelní hřích. Jedná se o příběh spisovatelky a lékaře, kteří se po létech setkávají v prázdném bytě, ve kterém spolu prožili kus života. Hru napsala slavná Véronique Olmi a pro pražské divadlo Ungelt ji nastudovala režisérka Monika Elšíková. Již samotné obsazení slibuje divákovi kvalitní podívanou. *„Bydžovská je autentické stvoření, je přímo rentgenem partnerství, vedle ní se každý okysličí,“* komentuje představení ředitel divadla Ungelt Milan Hein. *„Bydžovská na sebe opravdu strhává většinu pozornosti. Emocionálně silné party prožívá s obrovským citem a nasazením, ona Mathildu nehraje, ona jí skutečně je. Divák jí uvěří každou bolestnou grimasu, každý hysterický vzlyk i slzu… Bartoška nepřehrává, zůstává citově poměrně chladný, oproti ní působí ploše. To hru ovšem obohacuje a dodává jí to nový rozměr. Postavy si jsou natolik vzdálené, jsou příliš kontrastní a odcizené, než aby spolu mohly něco dál „hrát“.*

Otázka na Zuzanu Bydžovskou: *Jaký partner je Jiří Bartoška?* „Známe se od mých 21 let a po asi desetileté pauze spolu znovu hrajeme. A poprvé pouze sami dva. Jsem ráda a je to pro mne potěšení.“

Otázka na Jiřího Bartošku: *Jaká partnerka je Zuzana Bydžovská?* „Zuzana je nesmírně inspirativní. A taky dobře praštěná. To se snad ani nedá říct jinak. Je to v dobrém a Zuzana se určitě neurazí. Těšil jsem se na naše divadelní setkání, protože naposledy na jevišti jsme spolu hráli před třinácti lety v Divadle Na zábradlí. Navíc, když jste na jevišti jenom dva, musíte vědět, co vás čeká, co vám ten druhý nabídne, vy jemu...“

Sice nejsou ještě známy termíny, to ovšem nic nemění na tom, že nás v dubnu čekají další výjimečná představení.:Současná britská komedie, která je k prasknutí přeplněná komickými situacemi a absurdními náhodami jako z toho nejčernějšího snu, se jmenuje Brýle Eltona Johna a spolu s ní se do Jiráskova divadla vrací neodolatelná Bára Hrzánová. V režii Michala Langa se vedle ní představí Kamil Halbich, Tomáš Pavelka, Martin Sitta, Matěj Hádek a Renata Visnerová j.h.

Elling a Kjell Bjarne jsou regulérní cvoci a z toho vychází i hra Chvála bláznovství s bratry Dlouhými v hlavních úlohách. Oba jsou navíc blázny, kteří na první pohled nejsou zrovna k pomilování. Ani jeden z nich nemá žádné nadpřirozené schopnosti, které by mohly obohatit nic netušící lidstvo. Prostě zcela nepřikrášlení, obyčejní cvoci, kteří by mohli jít pěkně na nervy. A panu Franku Aslimovi z magistrátu města Oslo, spořádanému, kvalifikovanému a zcela normálnímu člověku, taky na nervy jdou. Jak by ne. Ellingovo a Kjellovo ztotožňování se s Frankovou představou „všedního dne“ je tak bizarní, jak jen je možné si představit, jeho dobré, profesionální úmysly se v jejich rukou proměňují v ohňostroj nesmyslů. A ještě ke všemu se mu ti dva cvoci dostávají pod kůži. Jemu, divákům, čtenářům knih Ingvara Ambjornsena, který už o Ellingovi napsal čtyři nesmírně úspěšné knihy. Na konci cesty se nabízí otázka, kdo je tu vlastně blázen. Zkrátka máte se, vážení návštěvníci Jiráskova divadla, na co těšit. Na vás se pro změnu těším já.

Jiří Moravčík

JAN STREJCIUS - DŘEVOŘEZBY

Řezbář, kterého vám v tomto čísle představím, není a přece je Bydžovák. Od roku 1980 sice bydlí v Chlumci nad Cidlinou, ale od svého narození roku 1953 žil v našem městě, konkrétně v bývalé bednárně (ulice Karla IV.), kde se opravovaly dubové pivní sudy. A tak již od dětství malého Honzu provázela vůně dřeva, materiálu, který mu učaroval na celý život.

Jako školák se zajímal i o kouzelnictví. Pod pseudonymem Irzen vystupoval na školních besídkách a především v Domě pionýrů a mládeže (U Anděla). V té době začal i s fotbalem. Hrál za žáky a později i za dorost. Vzpomíná, že mezi jeho spoluhráče patřil tenkrát i L. Vízek.

Po základní škole se Jan vyučil nástrojařem v Kovoplastu a vystudoval večerní průmyslovku v bývalém klášteře naproti tenisu.

Ač vyučen černému řemeslu, kterému se věnoval profesně, stalo se jeho největší láskou dřevo, z kterého vytváří dílka převážně veselá a hravá. Dokladem toho jsou třeba jeho ryby s nohama. „Aby mohly utéct před povodní", dodává autor na vysvětlenou. Vytváří však i „vážné" plastiky ze dřeva ovocných stromů, ořechu aj.

Ze všech prací pana Strejciuse je cítit pohoda, kterou si užívá při jejich vytváření. Až budete mít cestu do Chlumce, zastavte se u něj, ať už se zajímáte o práci se dřevem, nebo prostě máte rádi hezké věci. Tahle návštěva vás rozhodně nezklame.

Jan Skalický

Sobota 7. ledna – mrazivý, leč prosluněný den. Na koupališti v Mlékosrbech se otevírá, za účasti médií, „Zimní pláž Járy Cimrmana". Ta pláž, kterou s takřka železnou pravidelností, zimu co zimu, otevíral ve Skřivanech bavič, speaker, cimrmanolog a hostinský pan Mirek Tupec. Proč dříve ve Skřivanech a nyní v Mlékosrbech? Inu jedná se o pláž tzv. putovní – tak proto.

Jan Skalický

Cyklistický klub Novobydžovští dinosauři si vás dovolují co nejsrdečněji pozvat na

NOVOBYDŽOVŠTÍ DINOSAUŘI

NOVOBYDŽOVŠTÍ DINOSAUŘI

III. Cyklistický ples

25. února 2006 v 20.00 hod.
v sále restaurace Revír v N.Bydžově

K bujarému tanci a poslechu hraje královéhradecká skupina BLUE BAND

* Bohatá tombola
* Předtančení
* Slosovatelné vstupenky
* Videoprojekce z cykloakcí 2005

Přijďte se bavit, tančit, vyhrávat, jíst, pít, smát se..

Vstupné 79,90 Kč

Předprodej vstupenek v prodejně ELKOM Masarykovo nám. N. Bydžov a v restauraci REVÍR

Až se bude psát rok dva tisíce šest
Až se všichni přestěhujem
do obrovských měst
Až dálnicí zeměkouli opředem
Až budem pyšní na všechno
co dovedem
Pak bude možná pozdě na to
chtít se ptát
Co děti? Mají si kde hrát?

Tak takhle to zpívali kdysi „Kaťáci". V roce 2006 Bydžov pohříchu ještě stále není obrovské město, dálnice z nás lezou jak z chlupatý deky a ani zdaleka nemůžeme být pyšní na všechno, co dovedem, nicméně alespoň ty děti už si zase mají kde hrát (v našem případě v městském parku).

Jan Skalický

CENÍK INZERCE
V NOVOBYDŽOVSKÉM ZPRAVODAJI

1 strana A4 - 1600 Kč
1/2 strany A4 - 900 Kč
1/3 strany A4 - 700 Kč
1/4 strany A4 - 500 Kč
1/6 strany A4 - 400 Kč
1/12 strany A4 - 300 Kč

Nepodnikatelská řádková inzerce
(maximálně 4 řádky v tiskovém sloupci)

ZDARMA

Turnaj ve stolním fotbálku

Sobotní odpoledne 10. prosince 2005 ožila Mekka turnajem ve stolním fotbálku. Na soupisku bylo zapsáno celkem 21 týmů (maximální kapacita určená pro tento turnaj) a to jak z Nového Bydžova, tak z Hořic, Převýšova, Chlumce nad Cidlinou a Nové Paky. Velmi sympatické bylo, že si přijely zahrát jak v regionu ostřílené dvojice, tak i hráči, kteří si zahrají jen čas od času. Akce tak získala velice přátelskou, a přece soutěživou atmosféru.

Turnaj začínal ve tři hodiny a končil kolem půl jedenácté v noci. Hrálo se na tři skupiny po sedmi týmech (tři stoly), postupovalo pět plus šestý s nejvyšším počtem bodů. Bydžovské týmy se dostaly jak do boje o třetí místo (Matsumoto-Yukimora), kde bohužel prohrály s favorizovanými Hořičáky, tak do finále, kde Bydžov reprezentoval tým Sousedova nenávist, který bohužel podlehl novopackým Horys-Herba.

Vítězové si odnesli finanční prémii 500 Kč a triko Atomrat, dalšími cenami pak byla trika, lahve a poukázka na jídlo.

Viděli jsme skvělé zápasy s výbornými diváckými kulisami, v klubu, jak jsem výše uvedl, vládla vynikající atmosféra, podporovaná Mrwasoundz sound systémem a dobře fungujícím

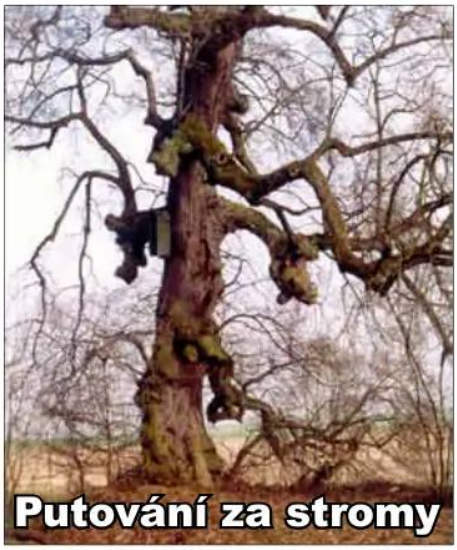

barem. Zábava se očekávaně protáhla až do ranních hodin.

Turnaj pořádalo o. s. Kultura na okraji, ale obrovský dík patří zejména sponzorům a jednotlivcům, bez jejichž pomoci by se akce nemohla konat. A proto tímto děkuji firmám Sinéad S. Drobek, Obuv M. Žibrúnová, Atomrat, Občerstvení u Hvězdy, Hospodě Revír, Hospodě u Nádraží, U Šimlů atd.

Navíc byla na turnaji uspořádána sbírka pro psí útulek ve Skřivanech a za vybrané peníze se nakoupilo 50 kg granulí. Podle reakcí účastníků bylo cítit, že se turnaj líbil, a proto doufám, že příští akce tohoto druhu se bude konat co nevidět.

Martin Drobek

Putování za stromy

Vážení čtenáři, zdraví Vás Hynek Paleček a Josef Zmítko. Již několik let jezdíme na kolech a fotíme stromy či zajímavé objekty okolní krajiny. Chtěli bychom se s Vámi podělit o krásy, které příroda stvořila, psanou formou s přiloženou fotodokumentací.

V tomto čísle začneme Bydžovem a jeho blízkým okolím.

Pokud se vydáme z náměstí přes park kolem kostela sv. Trojice směrem k Palackého ulici, již na začátku cesty nás po pravé straně překvapí v době vegetace velké listy katalpy (skrývá se za zídkou).

Vlevo v parku na jedné ze zahrad se vypínají štíhlé duby. Husovou ulicí se vydáme směrem ke kluzišti, kde nás ve stromořadí zaujme svým tvarem stará lípa.

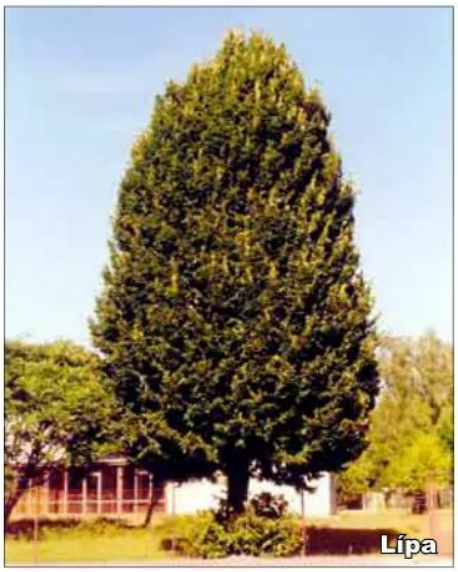
Za povšimnutí ale stojí i buky – bronzová forma, které jsou chloubou místního hřbitova.

Pokud bychom si chtěli vyšlápnout o kousek dál, vydejme se tedy do Vysočan (odbočka vlevo, směr Měník), kde se můžeme pokochat torzy jasanů.

V příštích číslech na shledanou.

Katalpa

Lípa

Buky u hřbitova

Torzo jasanu

CHRÁMOVÝ SBOR INFORMUJE

Novobydžovský chrámový sbor má za sebou další pěveckou sezónu. Od těch předchozích se lišila tím, že jsme absolvovali více kulturně-společenských akcí než obvykle.

Kromě již tradičních zpívaných mší o velikonočních svátcích a o svatovavřinecké pouti jsme přispěli naším zpěvem i při sedmistém výročí našeho města v neděli 19. června, kdy v kostele svatého Vavřince sloužil mši královéhradecký biskup Dominik Duka.

Někteří členové chrámového sboru si „odskočili" od duchovní hudby a zazpívali si ve Fidlovačce, která byla nacvičena místními ochotníky k výročí města.

Pěvecky bohatý byl hlavně podzim a Vánoce. Již po několikáté nám byla nabídnuta spolupráce panem Petrem Semerákem, který vede sbor v Hořicích a Nechanicích. Všechny tři sbory společně nacvičily skladby od Zdeňka Lukáše „Radujme se všichni v Pánu". Byla to mše k poctě J. J. Ryby.

Po podzimních zkouškách následovalo předvánoční koncertování v Hořicích 11. prosince, v Novém Bydžově v Husově sboru 17. prosince a v Nechanicích 18. prosince.

Ještě než začala vánoční pěvecká příprava, zažili jsme jeden hezký podzimní den 1. října v Lovčicích, kde jsme byli účastníky jáhenského svěcení PaedDr. Beňa. Byl to zcela určitě pro většinu z nás zajímavý zážitek. Zazněly skladby Josefa Groha „Missa in C" a W. A. Mozarta „Ave verum corpus".

6. listopadu a l0. prosince jsme absolvovali koncert v Lázních Bělohradě a v Kratonohách.

Na Štědrý den nemohla chybět tradiční půlnoční mše od Jana Jakuba Ryby. Vánoce jsme ukončili až v lednu, kdy jsme Rybovu „Českou mši vánoční" zpívali ještě v Chlumci nad Cidlinou a opět v Lázních Bělohradě.

Všude, kde jsme letos dělali lidem radost naším zpěvem, jsme dostali pohoštění a sólisté i kytičku.

A jelikož čas kvapí, máme v současné době za sebou již několik hodin nácviku nových skladeb. Pokud jste nás ještě nikdy neslyšeli, přijďte mezi nás – poslechnout nebo si i zazpívat.

Kateřina Dušková

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ
HLEDÁ NOVÁ VHODNÁ MÍSTA PRO SVŮJ PRODEJ
ZÁJEMCI VOLEJTE PROSÍM NA 732 701 775

TAJEMSTVÍ STARÝCH LISTIN ANEB STARÁ STUDENTSKÁ NADACE V BYDŽOVĚ

Otakar Pinsker

Zpravodaj uveřejnil v minulém čísle článek o zapomenutém rodáku, redaktoru a básníkovi Otakaru Pinskrovi. V jeho pozůstalosti se mimo jiné zachoval svazek starých zažloutlých listin, psaných částečně česky, částečně německy. Švabachem psané listiny pocházejí někdy z let kolem 1812 až 1864. Dokumenty se týkají starého bydžovského rodu „Kneislů", do kterého se přiženil otec Otakara Pinskra – Vilém Pinsker.

Listiny pocházejí z péra (psány ještě brkem) dalšího bydžovského rodáka a vlastence, děkana Josefa Kneisla (žil kolem roku 1790 až 1866). Byl to člověk, který pro město ve své době mnoho udělal po stránce osvěty, údržby církevních a jiných památek, rozvoje školství a také českého uvědomění. O tom ale někdy později.

Mezi dokumenty se rovněž nachází také krásně česky psaná závěť jeho otce (rovněž Josefa) z roku 1837. Cítí se už být nemocen a rozděluje majetek mezi svých šest dětí. Jak bylo tehdy zvykem, nejstarší syn podědil celé hospodářství i s příslušenstvím. Jednalo se o dvůr v Bydžově na tehdejším předměstí čp. 83. K tomu patřily pole a louky, dobytek, ale také cihelna a „železná kráva" (kráva na dluh). Druhému synu (našemu Josefovi) poskytl vzdělání, vystudoval na kněze. Čtyřem dcerám, patrně už vdaným, dává věnem po 250 zlatých. Důmyslně pamatuje i na zajištění manželky Barbary, roz. Viktorinové. Pamatuje i na svého prvního vnoučka. Závěť má celkem 21 bodů a překvapuje svou dokonalostí a promyšleností.

Hlavním tématem převážné části listin je však snaha Josefa Kneisla dokázat pokrevní spojitost mezi svými příbuznými a současníky se starým místním rodem Alexiusů, konkrétně s potomky novobydžovského rychtáře Samuela Alexiuse (nar. 1612 v Bydžově). Proč se tomuto tématu tak důkladně věnoval?

Josef Kneisel objevil v Městské knize vzpomínek Nového Bydžova (vedené od roku 1400!) starou závěť bydžovského rychtáře Samuela Alexiuse z roku 1710, ve které odkazuje majetek svým šesti dětem. Jeho syn Daniel Alexius (1640–1718) věnoval 1000 zlatých na nadaci pro studia schopné potomky z rodu Alexiusů, a to dokonce dvakrát. Prvních 1000 zlatých mu „vytuneloval" ctihodný velkobaron Převorovský z Kvasejovic. Když to zjistil, druhých 1000 zlatých uložil u hraběnky Anny Přibyslavské. Přesto, že z úroků vystudovali dva příslušníci rodu, v příštích letech se žádný z rodu Alexiusů schopný studia nevyskytl, a nahromadil se tak úrok 400 zlatých. Bohužel, jak je psáno v doplňku k studentské nadaci, dlouho se nikdo schopný z rodiny k studiu neobjevil, tak kapitál z úroků neustále narůstal.

V roce 1746 se rodinná rada Alexiusů rozhodla uvolnit tyto úroky (6 procent ze sta) i pro možnost studia vzdálenějších pokrevních příbuzných, a dokonce přátel rodiny. Studenti mohli čerpat v roce celý roční úrok, tj. 60 zlatých (v případě „inflace" méně) od první školy až na universitu „podporu ve stravě a oblékání". Jejich povinností bylo vzorně se učit a večer se modlit za zesnulého zakladatele nadace jedenkrát před oltářem „Salve Regina". Vzdálení příbuzní mohli využívat tohoto stipendia, jen pokud by se někdo schopný studia z přímých potomků rodu Aklexiusů nevyskytl.

Kolik občanů schopných studia se v dalších letech našlo a kolik využilo tuto nadaci, nevíme. Ale čiperného pana děkana Kneisla napadlo, že by mohl některý z jeho současníků stipendia využít. Prostudoval spousty archivních materiálů od matrik až po zápisy církevních a městských knih Nového Bydžova a sestavil několik větví rodokmenu potomků Samuela Alexiuse.

Tyto rodokmeny jsou zajímavé v tom, že nejsou sestaveny jen „po meči", čili po mužských potomcích rodu, jak bývá zvykem, ale „na přeskáčku" tak, aby Josef Kneisl došel až k svým bližním, jak to dovolovala závěť. Zase nevíme s určitostí, jestli někdo a kolik z vrstevníků této studentské nadace využil, ale pravděpodobně tato možnost ještě existovala i koncem 19. století. Údajně i náš rodák Otakar Pinsker (narozený roku 1873) z této nadace začal v Novém Bydžově studovat nebo se o to jeho otec pokoušel.

Bylo by zajímavé zjistit, kolik bývalých obyvatel Nového Bydžova asi této studentské nadace využilo a kolik jejich potomků ještě ve městě žije. Doufejme, že „schopných studia" se jich dnes vyskytuje podstatně více než v minulosti. Nebo snad ti chytřejší krásný Nový Bydžov opustili jako většina potomků rodu Alexiusů? Ti se uchytili v různých významných státních i církevních funkcích po celém Českém království.

Jen pro zajímavost, kdyby u nás za posledních 295 let (co uběhlo od závěti) nebylo různých krachů, převratů, revolucí a reforem, jen úroky z původní studentské nadace by činily dnes kolem 18000 zlatých. Nevím, kolik by to bylo dnes, ale asi by to školství v Novém Bydžově trochu pomohlo.

Pro zajímavost uvádím některá příjmení, která se v uvedených rodokmenech bydžovských potomků Alexiusů nacházejí. Určitě má i mnoho dnešních obyvatel města trochu jejich genů v krvi. Jsou to: Alexius, Flajšer, Pacovslý, Dušek, Konvalina, Smutný, Purman, Schezl, Viktorin, Modřický, Laušman, Svoboda, Lisánek, Kopečný, Bradáč, Peřina, Wether, Vorel, Hauser, Sproseče, Čeněk, Kořínek, Umlauf, Moranie (Moraň?), Sigismundus, Holý, Tinus, Malha, Krištof, Gregor, Otto (ranhojič), Kindel, Schnee, Benatkin, Hus a pochopitelně potomci rodu Kneislů a Pinskrů (což je i autor). Příbuzní, ozvěte se a zkuste se přihlásit o svá stipendia (bohužel, ale ne u mě)!

Ing. Jan Dudík,
rovněž potomek

zprávy z našich škol

ZÁPIS ŽÁKŮ DO PRVNÍCH TŘÍD

proběhl na Karlovce ve dnech 18. a 19. ledna. Na budoucí prvňáčky přicházející v doprovodu rodičů čekaly již u vchodu pohádkové bytosti, které si s chutí zahráli žáci šestých a sedmých tříd. Prvňáčci byli na návštěvě v přírodovědném centru, podívat se na chov opiček, dále si zahráli v informačním centru na počítači program Alík pro předškoláky, nakreslili obrázek (výstavka těchto prací bude instalována během ledna na panelech ve škole) a ve školním klubu si popovídali s učitelkami a školním logopedem. Rodiče při zápisu měli možnost konzultovat případný odklad školní docházky s pracovnicí školního pedagogicko psychologického pracoviště. V příštím roce budou na Karlovce dvě první třídy, ve kterých budou učit paní učitelka Mgr. Pavlína Valentová a Mgr. Soňa Firbacherová.

Mgr. Ladislav Vlachý

ŠKOLNÍ MUZEUM NA KARLOVCE

Naše škola má, jak již všichni víte, vlastní muzeum zaměřené na školství. Sbíráme všechno, co má spojitost se školstvím (učebnice, vysvědčení, fotografie, školní pomůcky, potřeby, atd.). Budeme vděční za každou maličkost, kterou byste věnovali našemu muzeu. Hlásí se nám občané, bývalí žáci, lidé z celé ČR a věnují nám něco, o čem si myslí, že by nám obohatilo naši sbírku. O novobydžovské pouti jste se mohli přesvědčit, že naše muzeum vlastní již mnoho vzácných exponátů – např. vysvědčení a učebnice z 19. století. Prosíme Vás, pokud doma něco takového máte a nepotřebujete to, zda byste to nemohli věnovat našemu školnímu muzeu, abychom to zachovali pro příští generace. Děkujeme Vám.

Mgr. Josef Verfl

PANENKY Z KARLOVKY

Senzace! Přijďte se k nám podívat! Na „Karlovce“ se najednou narodilo 34 roztomilých dětiček. Samozřejmě nejsou opravdové, ale z textilu. Panenky vyrobené pro mezinárodní organizaci UNICEF, zabývající se pomocí dětem. Do jejího projektu „Ušij panenku – zachráníš dítě“ se přihlásili žáci 6. B a 6. C. Cílem projektu je získání prostředků pro celosvětovou očkovací kampaň UNICEF. Díky ní se každoročně podaří zachránit až 3 miliony dětí. Přibližně stejný počet jich však na nemoci, kterým člověk umí předcházet, stále ještě umírá. Hlavní myšlenka projektu spočívá v tom, že každá panenka představuje skutečného človíčka, který bude očkován proti šesti dětským chorobám – tetanu, záškrtu, černému kašli, tuberkulóze, spalničkám a dětské obrně. Očkování jednoho dítěte stojí přibližně 600 korun. Právě taková je cena prodávané – adoptované panenky (www.unicef.cz).

Naše textilní „dětičky“ se úžasně povedly. Děkuji všem dětem, ale i jejich rodičům a prarodičům, kteří nám s jejich ušitím pomáhali. Rodinná výchova rázem nebyla jen z učebnic a to je moc dobře.

Přijďte se k nám do školy podívat, máme hezkou výstavu. Možná že se pak také s chutí pustíte do práce a zachráníme těch malých dětí víc. Děkujeme všem!

M. Holá

Děti z 6. B a 6. C se svými UNICEF panenkami

Školní klub ZŠ Karla IV. oslovil 6 sousedních škol a pozval dívky ze 7. a 8. tříd na soutěžní odpoledne nazvané **SUPER DÍVKA NOVOBYDŽOVSKA.**

Přihlásila se nám děvčata ze tří škol. ZŠ KLICPEROVU z Nového Bydžova budou reprezentovat Michaela Zimová, Markéta Macháčková a Veronika Novotná. ZŠ HLUŠICE Markéta Skoupá, Petra Štěpánová a Leona Kohoutová, ZŠ SMIDARY Monika Olahová, Soňa Jančurová a Alena Stibůrková, ZŠ KARLA IV. Kateřina Motyčková, Žaneta Hrubá a Veronika Skořepová. Všech 12 dívek bude 2. března od 14 hodin trénovat v klubu promenádu, rozhovor, módní přehlídku, volnou disciplínu a test zručnosti při generální zkoušce. Dne 3.března 2006 se dívky sejdou ve 12 hodin v klubu, kde se jich ujme profesionální kosmetička paní Ilona Vojtěchová z Chlumce nad Cidlinou, které tímto děkujeme za spolupráci a sponzorský dar. Chtěli bychom poskytnout dívkám i kadeřnické služby, a tak se obracíme s prosbou na veřejnost: Velmi uvítáme pomoc mladé a šikovné kadeřnice, může to být i dívka, která se učí v tomto oboru a chce se procvičit.

Soutěž zahájíme ve 14 hodin v prostorách klubu. Akce je přístupná veřejnosti, ale z kapacitních důvodů prosíme o přiměřený doprovod.

Děvčata budou hodnocená porotou složenou z pedagogů účastnících se škol. Soutěží nás provede moderátorská dvojice Monika Nováková a Lenka Pořízová, v programu zatancují Rebelky a zazpívá Karlováček.

Přidáme ještě jeden velký dík paní Rosůlkové z Kozojídek, která nám děvčata oblékne na módní přehlídku.

Předem chválíme všech 12 děvčat za odvahu přihlásit se do soutěže, přejeme jim super zážitek a vítězství nejlepší z nich.

Jiřina Mišíková a Renáta Říhová,
vychovatelky školního klubu

Školní poradenské pracoviště

Změny, které probíhají ve společnosti, odrážejí také změny v potřebách pedagogicko-psychologických služeb ve školství. Proto se naše škola zapojila do systémového projektu VIP – Kariéra, který je spolufinancován Evropskou unií a státním rozpočtem České republiky. Do projektu bylo vybráno 120 škol.

V rámci tohoto projektu se snažíme zejména o zkvalitňování péče o žáky a o rozšíření služeb poskytovaných rodičům. Proto také naše škola zřídila školní poradenské pracoviště, které pracuje od 1. 9. 2005. Odborné služby zde poskytují školní speciální pedagog, pracující na částečný úvazek jako zaměstnanec Institutu pedagogicko psychologického poradenství v Praze, dále výchovný a kariérový poradce, školní metodik prevence a logoped. Všichni pracovníci splňují svým vzděláním potřebná kritéria pro výkon svých funkcí.

Náplň práce tohoto pracoviště odráží specifika naší školy. K činnostem speciálního pedagoga patří zejména: diagnostika při výukových a výchovných problémech žáků (děti s poruchami učení a chování), péče o integrované žáky, provádění či zajištění krátkodobé i dlouhodobé individuální práce se žákem. V této oblasti spolupracuje speciální pedagog s učiteli naší školy, kteří absolvovali výcvikový kurs speciální pedagogiky pro ambulantní nápravy poruch učení.

Výchovný a kariérový poradce zajišťuje zejména: individuální práci se žáky v osobních problémech, zjišťování sociálního klimatu ve třídě pomocí anket, dotazníky ve škole, kariérové poradenství a diagnosticko poradenskou pomoc při rozhodování o další vzdělávací a profesní cestě žáků.

Školní metodik prevence zajišťuje: realizaci aktivit školy zaměřených na prevenci záškoláctví, kriminálního chování, vandalismu a dalších sociálně nežádoucích jevů, práci se žáky s problémovými projevy chování, preventivní práci s třídními kolektivy.

Logoped, který pracuje na škole již několik let, spolupracuje při zápisu do 1. ročníku základního vzdělávání a pečuje o děti, které mají přetrvávající problémy s výslovností některých hlásek.

Rodičům žáků naší školy pracoviště poskytuje informační, konzultační i poradenské služby.

Škola pro zřízení školního poradenského pracoviště vyčlenila prostory vhodné pro vykonávání činnosti tohoto pracoviště, umožňující důvěrnost jednání a zaručující ochranu osobních dat klientů.

Supervizorem tohoto pracoviště se stala Pedagogicko-psychologická poradna v Hradci Králové, s níž škola spolupracuje a v níž naši pracovníci absolvují odborné stáže. Úzce také spolupracujeme se sociálním odborem Městského úřadu v Novém Bydžově. Navázali jsme kontakt i se SPC Hradec Králové, jejichž pracovníci nám pomáhají řešit závažnější případy.

Cílem práce je zkvalitnit sociální klima školy, posílit průběžnou a dlouhodobou péči o děti s neprospěchem a vytvořit předpoklady pro jeho snižování, vytvořit podmínky pro včasné odhalování problémů ve vzdělávání, v psychickém a sociálním vývoji žáků.

Mgr. Jana Syřišťová

Jak se „KARLOVKA“ zapojila do sítě škol podporujících zdraví

V loňském roce Krajská hygienická správa v Hradci Králové a Státní zdravotní ústav v Praze oslovily ZŠ KARLA IV. s nabídkou zapojit tuto školu do nového projektu se slibným názvem ŠKOLA PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ.

Na doporučení pana ředitele Mgr. Josefa Verfla jsem absolvovala dvoudenní seminář na KHS v Hradci Králové a poté jsem seznámila kolegy s novými informacemi. Proběhla diskuse pedagogů a došli jsme k závěru, že stávající podmínky máme pro vytvoření programu více než dobré a bylo by škoda výsledky mnohaletého úsilí vedení školy a kolektivu pedagogů nezačlenit do programu ŠPZ. Začínáme s hloubkovou analýzou prostředí věcného, sociálního, organizačního, zdravého učení a otevřeného partnerství školy a města. Na základě doporučení lektorů SZÚ v Praze vytváříme realizační tým ŠPZ. V čele týmu stojí ředitel Mgr. Josef Verfl a předkládající osoba Jiřina Mišíková (vychovatelka školního klubu). Dalšími členy týmu jsou: Mgr. K. Kubíčková, Mgr. H. Fousková, Mgr. M. Holá, Mgr. J. Syřišťová, grafický poradce Mgr. J. Valenta a vychovatelky klubu a družiny R. Říhová, J. Horáková a M. Vítková. Získané informace z dotazníků shromažďujeme ve školním klubu a po vyhodnocení sestavujeme program nazvaný SPEKTRÁLNÍ KARLOVKA. Spektrum duhy na našem programu ŠPZ vystihuje to, co bychom chtěli všichni na naší škole vytvářet: mnohačetné, různorodé a barevně kombinovatelé aktivity, potřebné pro smysluplný, zdravý a pohodový vývoj všech dětí s důrazem na vytvoření bezstresového prostředí školy nejen pro ně, ale i pro pedagogy, rodiče a všechny zaměstnance školy.

Na jaře roku 2005 proběhla mravenčí práce na sestavení a vypracování ŠPZ programu, který obsahuje nejen zmiňované analýzy, ale především i rámcový školní projekt ŠPZ na rok 2005–2009 a konkrétní prováděcí plán ŠPZ na školní rok 2005–2006. Po dokončení a odeslání programu na SZÚ Praha došlo 28. 6. 2005 k návštěvě lektora SZÚ Mgr. Tomáše Bláhy a kontrole stávajících podmínek na naší škole. 21. 9. 2005 v konferenčním sále SZÚ Praha proběhlo setkání šesti pozvaných škol u kulatého stolu, které společně s naší školou obhajovaly program ŠPZ. Naše několikaměsíční úsilí přineslo své ovoce. Karlovka získala od PhDr. M. Havlínové CsC., hlavní koordinátorky ŠPZ v ČR, certifikát o zařazení do sítě škol podporujících zdraví a pozvání na dvoudenní seminář ŠPZ – UČÍME SE NAVZÁJEM, s tématem VÝCHOVA KE ZDRAVÍ v Příbrami, kterého jsem se společně s Mgr. L. Vlachým zúčastnila ve dnech 13. a 14. 10. 2005. Momentálně se snažíme získané poznatky uvádět do praxe. Některé námi plánované cíle se již podařilo zrealizovat. Na prvním stupni probíhá HRA O PUTOVNÍ ŠKOLNÍ POHÁR. Bodovacím systémem se snažíme motivovat aktivní spolupráci dětí a dobré chování. Zapojené jsou děti ze 2.–5. tříd a na konci školního roku budou dvě nejlepší děti z každé třídy odměněny dvoudenním výletem, který připravujeme ve školním klubu. Od září pracuje naplno ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVIŠTĚ (ŠPP), byla otevřena naučná stezka LES CHLUM A OKOLÍ a proběhla ekologická akce KAPRADÍ. O ostatních plánech se můžete dočíst v programu SPEKTRÁLNÍ KARLOVKY, který je k dispozici u vedení školy, ve ŠPP a ve školním klubu. Vítáme zájem všech rodičů i aktivní spolupráci.

V průběhu přípravy programu SPEKTRÁLNÍ KARLOVKY si náš realizační tým uvědomil, že tvoříme pouhý odrazový můstek pro další roky soustavné práce. Správné podmínky pro zdravý vývoj dětí se nevytvoří naráz, musí se prověřit praxí a přizpůsobovat celkovým změnám ve společnosti. Některé z kroků, ke kterým se naše škola chystá, budou finančně nákladné, a závislé tak na spolupráci s veřejností. A právě veřejnost by si měla uvědomit, že výchova naší mládeže je zásadní věcí pro budoucnost každého z nás. Karlovka je připravena zodpovědně vyvinout patřičné úsilí nutné k dosažení námi stanovaných cílů. Apelujeme nyní na rodiče a veřejnost – SPOLUPRACUJTE S NÁMI a investujte nejen finance, ale především čas potřebný pro zdravý vývoj našich dětí.

Jiřina Mišíková,
vychovatelka školního klubu

Zápis do prvních tříd na Klicperce

Ve dnech 18. a 19. ledna 2006 proběhl zápis do 1. tříd na ZŠ V. Kl. Klicpery. Tyto dny byly významné pro 35 dětí z Nového Bydžova a blízkého okolí.

Budoucí prvňáčci procházeli připravenými stanovišti, kde velmi úspěšně plnili zadané úkoly. Házeli tenisovými míčky, skákali panáka, určovali barvy, orientovali se v matematických pojmech a bezprostředně vyprávěli o pohádkových bytostech.

Byli jsme mile překvapeni šikovností dětí a jejich znalostmi. Děkujeme rodičům a učitelkám mateřských škol za svědomitou přípravu dětí.

Budoucí prvňáčci si za svůj výkon odnesli keramické figurky, drobné výrobky z papíru, pamětní list, pero a poukázku na sladkou odměnu.

Vyučující prvního stupně ,
ZŠ V. Kl. Klicpery Nový Bydžov

Na podzim proběhl na naší škole už po několikáté kurz keramiky pro dospělé. Jeho účastníci se naučili pracovat s hlínou, glazovat a vyzkoušeli si i práci na keramickém kruhu. Domů si pak odnesli vlastnoručně vyrobené hrníčky, talířky, misky a mísy, vázy, svícny a spoustu dalších krásných věcí. Protože je o tuto činnost zájem, chystáme další kurzy:

Kurz keramiky pro začátečníky
(začíná 11. února 2006)

Kurz pro pokročilé
(začíná 4. února 2006)

Další zájemci se mohou ještě přihlásit v kanceláři školy u paní Špičákové.

Chci být spisovatelem!

V říjnu loňského roku vyhlásila ZŠ V. Kl. Klicpery v Novém Bydžově oblastní literární soutěž pro žáky 6.–9. tříd. Do poloviny prosince se na školu sešlo 17 prací žáků ze ZŠ Smidary, ZŠ V. Kl. Klicpery a ZŠ Chlumec n/C.

O přízeň poroty soupeřily pohádky s pověstmi, sci-fi příběhy s bájemi. Nechyběla ani detektivka nebo horor.

Porota po zralé úvaze udělila dvě 1. místa: Josefu Havlíčkovi, žákovi 9. tř. ZŠ Smidary, za povídku Pravdivý horor a Jiřině Prokopové, žákyni 7. tř. ZŠ V. Kl. Klicpery, za povídku Tajemná minulost.

Knížku za 2. místo si odnesla Kateřina Picková ze ZŠ Smidary za povídku Erich Elizabhet. Ze stejné školy byla i Šárka Myšková, která s Pověstí o Jakubovi obsadila 3. místo.

Všichni účastníci soutěže získali čestné uznání.

R. Vavřínková

Adopce na dálku

Trochu netradiční formu vzdělávání si vybrali učitelé ZŠ V. Kl. Klicpery v Novém Bydžově, když se v roce 2004 rozhodli podpořit program Adopce na dálku, který v našem regionu organizuje Diecézní charita v Hradci Králové.

Pedagogičtí pracovníci ZŠ V. Kl. Klicpery adoptovali dnes již desetileté indické děvčátko Nitu M. Jojee, které žije v jihovýchodní oblasti Indie v pětičlenné rodině. V roce 2004 přispěli na vzdělání Nitu částkou 8 000 Kč a v loňském roce vybrali 6 000 korun.

Písemný kontakt s Nitu je udržován prostřednictvím indického koordinátora Fr. Roberta Fernarda. V dopise sděluje svým adoptivním rodičům, jak prospívá ve škole, píše o své rodině a o tom, jak prožila prázdniny. Jejím cílem je stát se lékařkou.

Pedagogičtí pracovníci ZŠ V. Kl. Klicpery

Děti dětem

Dne 18. 12. 2005 vysílala Česká televize Adventní koncert z chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně v Praze. Koncert byl věnován Farní charitě Prachatice a Veselíčko, která provozuje azylové domy pro matku a dítě. Žáci ZŠ V. Kl. Klicpery v Novém Bydžově se rozhodli finančně přispět a prostřednictvím konta Adventních koncertů zaslali Farní charitě v Prachaticích částku 2 124,50 Kč.

Celou akci zorganizoval Školní parlament ZŠ V. Kl. Klicpery, jehož členové vysvětlili ve svých třídách význam adventních koncertů spojených s charitativními sbírkami.

Doufejme, že peníze , které žáci mezi sebou vybrali, pomohou zlepšit prostředí, ve kterém matky s dětmi žijí.

Žáci ZŠ V. Kl. Klicpery

ZÁPIS do MATEŘSKÉ ŠKOLKY v ulici Fr. Palackého pro školní rok 2006 - 2007 probíhá od 30. ledna 2006.

MŠ je pětitřídní se sportovním zaměřením. Pracujeme podle „Školního vzdělávacího programu", do kterého jsou zapracovány pohybové aktivity vedoucí k přípravě na budoucí výběr různých sportů v ZŠ a ve volném čase. Do MŠ jsou přijímány i děti se speciálními potřebami (postižení: vývojová, smyslová, pohybová, chování. Náprava řeči, alergie, diety).

Specifika školy: Sportovní hry s Honzou, Aerobik a jóga s Jitkou, výtvarné aktivity, angličtinka, klub Korálek

Provoz MŠ: 6.15–16.00, děti se schází do 8.00 (po dohodě s učitelkou i později).

Personál školy: ředitelka Bc. Jana Omastová, učitelky Bc. Miriam Mrzenová, Jitka Kučerová, Hana Menclová, Jaroslava Bergerová, Ivana Nováková, Dagmar Knížková, Blanka Zemánková, učitel: Jan Mrzena, asistentka Dana Vízková, provoz: Iva Ornstová, Helena Tomášková, Jitka Černá, Hana Hlubůčková, Vlad. Košátková.

Kontakt: Mateřská škola, Nový Bydžov, F. Palackého 1241, tel. 495 491 342.

Bc. Jana Omastová,
ředitelka MŠ

Mateřská škola Sluníčko vyhlašuje od 1. února 2006 ZÁPIS pro školní rok 2006/2007.

Nabízíme: Výchovnou a vzdělávací práci podle vlastního vzdělávacího programu „ROK SE SLUNÍČKEM", speciální logopedickou třídu s poradnou, pro děti s vadou řeči, integraci dětí do kolektivu i s jiným postižením, zájmové kroužky: hudebně-pohybový, výtvarný, hry na zobcovou flétnu, základy angličtiny,dovedných rukou a keramiky (místo spaní pro školáky), velké množství akcí, školy v přírodě, příjemné prostředí školy a zahrady. Provoz školy od 6:15 do 16:00 hodin, „Sluníčkový klub" pro maminky dětí, které MŠ nenavštěvují. Přijímáme děti od dvou let věku. Při zápisu děti obdrží dárek na památku, mohou si se svými rodiči prohlédnout prostředí mateřské školy.

Další informace o naší mateřské škole najdete na internetových stránkách http://slunicko.novybydzov.cz.

Eva Šubrová,
ředitelka školy

ROK SE SLUNÍČKEM

To je název našeho vzdělávacího programu, podle kterého pracujeme již od školního roku 2001/2002.

Člověk je od narození spjatý s přírodou. V každém ročním období v ní najde něco, co ho překvapí, obohatí. Proto jsme si jako hlavní téma našeho vzdělávacího programu zvolili roční doby, protože k přírodě mají děti velmi blízko, dává jim možnost přirozenou cestou poznávat nové a tím se učit.Témata i oblasti, ve kterých jsme stanovili konkrétní cíle vzdělávání, umožňují naplňování základní filozofie školy, která zní: „Chceme vychovávat šťastné a spokojené děti, které na období strávené v mateřské škole budou mít jenom ty nejkrásnější vzpomínky, ale zároveň je chceme dobře připravit do školy, ale i pro život."

Časový plán jednotlivých témat není podrobněji uspořádán, vždy vycházíme ze zájmů a potřeb dětí, každé z témat může probíhat různě dlouhou dobu. Specifickou formu představuje didakticky zacílená činnost, ve které pedagog s dítětem naplňuje konkrétní vzdělávací cíle, formou záměrného i spontánního učení.Toto učení zakládáme na aktivní účasti dítěte, založené na smyslovém vnímání, prožitkovém a interaktivním učení, zpravidla ve skupinách a individuálně. Omezujeme učení předáváním hotových poznatků a slovním poučováním. Maximálně využíváme pobytů venku pro přímé pozorování. Ve třídě zakládáme např. „ koutek živé přírody"- kam z přírody přinášíme různé větvičky, listy, plody apod. Všechny činnosti obsahují prvky hry a tvořivosti. Učitelky připravují pro hru pomůcky takového charakteru, jakým chtějí, aby se hra ubírala, byla různorodá podle tématu, se kterým se děti právě seznamují. Děti si vlastně hrají a zároveň cíleně vzdělávají.

Dětem se specifickými vzdělávacími potřebami, o které v naší mateřské škole také pečujeme, kromě nabídky standardních aktivit poskytujeme další speciálně pedagogické činnosti (reedukační a kompenzační), které napomáhají k optimálnímu rozvoji jejich osobnosti a co největší samostatnosti. S nimi pracujeme podle individuálních vzdělávacích plánů.

U dětí s řečovým postižením se denně provádí individuální logopedická péče a kolektivní jazykové chvilky. U dětí integrovaných s jiným postižením pečujeme o oblasti, ve kterých je potřeba.

Ve vzdělání mimořádně nadaných, talentovaných dětí nabízíme další aktivity formou zájmových kroužků. Individuálních vzdělávacích plánů využíváme také k rozvoji dětí s odkladem školní docházky.

Mezi oblíbené formy naplňující záměry vzdělávání patří množství nadstandardních aktivit (např. plavání, škola v přírodě, výstavy, výlety apod.), které organizujeme v průběhu celého roku.

Naším přáním je naplnění motta: „Všechno, co opravdu potřebuji znát, jsem se naučil v mateřské školce." Robert Fulghum.

Eva Šubrová
ředitelka mateřské školy Sluníčko

VÁNOCE V MATEŘSKÉ ŠKOLCE

Vánoční stromky jsme odstrojili, ozdoby a žárovičky uklidili. Vše bude zase „odpočívat" do příštích vánočních svátků.

Ráda bych se však ještě vrátila k těm, které jsou za námi. Jsem jako učitelka MŠ již léta v důchodu a každý rok vzpomínám ráda na ty „předvánoční shony", kdy jsme spolu s ostatními učitelkami a dětmi připravovali již několik týdnů před Vánocemi dárky pro rodiče, výzdobu MŠ a besídku. Díky ředitelství a všem zaměstnankyním MŠ Sluníčko jsem mohla letos alespoň trochu té „atmosféry Vánoc" zase prožít. Domů mi přišlo vánoční blahopřání, které děti vyrobily spolu s pozváním na vánoční besídku. Šla jsem ráda. Při vstupu do budovy MŠ mě přivítala krásná vánoční výzdoba prostor a především tříd. Znovu jsem viděla to „rozechvění" učitelek, jestli vše dobře připravily. A to nejkrásnější bylo vystoupení dětí – ty jejich rozzářené oči a radost, „teď vám ukážeme, co umíme". Radost ze zpěvu, her, pohybu, z toho, jak nás dospělé – rodiče, prarodiče, učitelky, hosty potěší. Všichni jsme jim s radostí tleskali. Odměnou dětem byl rozsvícený vánoční stromeček a pod ním hodně krásných dárků. Každé dítě si odneslo svůj vlastní dárek a společně dostaly nové hračky. Spolu s maminkami a zaměstnankyněmi školy bylo připraveno pohoštění. Rodiče spokojeně seděli, povídali si a bylo na nich vidět, že jim je všem dobře. Také já jsem prožila jeden z příjemných a vánočně naladěných dnů. A to vše díky všem v MŠ Sluníčko.

Děkuji, že jsem se tam u nich zase alespoň na chvíli vrátila o nějaký ten rok zpět.

Libuše Šprincová,
učitelka MŠ v důchodu

NOVINKY Z NAŠÍ ZUŠ

STONOŽKA MÁ NAROZENINY

Hnutí „Na vlastních nohou" neboli známá „STONOŽKA" oslavila v minulém roce již patnácté narozeniny a s ní oslavovaly i děti výtvarného oboru ZUŠ Nový Bydžov.

Když paní Běla Gran Jensen toto hutí v Norsku založila, nikdo netušil, jaký obrovský celosvětový význam bude mít. Děti naší školy byly u její kolébky. Za ta léta spolupráce se „Stonožkou" svými obrázky, ilustracemi a novoročenkami pomohly kamarádům na celém světě. Za jejich výtvarné práce byly získány desítky tisíc korun, které byly použity při výstavbě a obnově škol, nemocnic a k získání nových lékařských přístrojů jak u nás, tak i v zemích postižených pohromami nebo válkou. Proto všem dětem výtvarného oboru ZUŠ Nový Bydžov patří velký dík. „Stonožce" pak obdiv, neboť děti z různých zemí svými dílky získaly obdivuhodnou částku, a to více než padesát milionů korun.

„Stonožka" měla narozeniny, ale také vzdělávací program Evropské unie Sokrates vstoupil do druhého desetiletí svého trvání. Zde naše děti opět vítězně bodují. V roce 2005 se Lia Medková svým obrázkem umístila na jednom z předních míst. Její linoryt byl pak vytištěn v kalendáři EU Programme Sokrates. V letošním kalendáři se opět objevila kolorovaná kresba malé Zuzanky Antošové, které bylo teprve 6 let.

Pro naši školu je to opravdu velký úspěch. Malí bydžovští výtvarníci tak šíří dobré jméno ZUŠ po celém světě. Popřejme jim proto do jejich další práce hodně nápadů a krásných obrázků a nových kamarádů ve výtvarném oboru ZUŠ.

ŠKOLNÍ KOLO CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽE ZUŠ

Naše škola se každoročně úspěšně zúčastňuje soutěží základních uměleckých škol. Pro tento rok je vyhlášena soutěž v dechových a bicích nástrojích a sólovém zpěvu. Školní kolo v dechových nástrojích proběhlo dne 17. 1. 2006 v koncertním sále školy. Porota složená z učitelů dechového oddělení vybrala nejlepší žáky do okresního kola, které se bude konat 15. února v Hradci Králové.

První místa získali: Anežka Matoušková (sopránová zobcová flétna), Klára Matoušková (sopránová zobcová flétna), Kateřina Panochová (altová zobcová flétna), Michal Fousek (pozoun), Michal Poddaný (pozoun), Jan Khol (trubka), Jan Lochman (tuba), Monika Krejčová (klarinet), Jan Šana (klarinet).

V sólovém zpěvu se školní kolo uskutečnilo dne 19. 1. 2006. Také zde odborná porota rozhodla o vítězích, kteří nás budou reprezentovat na okresním kole dne 14. února v Chlumci nad Cidlinou. Jsou to: Diana Ryglová, Andrea Holá, Nikola Horská, Kateřina Šanová.

Všem vybraným úspěšným žákům přejeme mnoho zdaru v okresních kolech!

Tomáš Zelenka

Obrázek Zuzanky Antošové v kalendáři Sokrates 2006

O VÁNOCÍCH LETEM SVĚTEM...

Víte, jak slavili Vánoce ve Finsku, Itálii, Japonsku, Německu, Španělsku a nebo ve Velké Británii? Víte, kdo nosí dětem v těchto zemích dárky? Víte vůbec, že Ježíšek nenosí dárky všude? A víte, že někde se slaví Vánoce až 6. ledna? Klientům Domova důchodců Pohoda v Humburkách a ošetřujícímu personálu to prozradili žáci z Palackého ulice jen pár dnů před Štědrým dnem.

A pro ilustraci oslav Vánoc v našich krajích předvedli i živý betlém, tak jak je nám známý, s povídáním o panně Marii, a předvedli i scénku se zpěvy o putování třech králů. Doprovázely je a pečlivě připravily třídní učitelky Mgr. Marie Čapková a Mgr. Olga Čiháková.

Společně zazpívané koledy zacinkaly do srdíček, děti rozdaly divákům vlastnoručně vyrobená přáníčka, pomlsaly si na dobrotách a odvezly si do každé třídy velmi hezký kolektivní dárek, obrázek z klientské artterapie. Věřte, že všichni už se těšíme na další představení, které v Humburkách děti předvedou.

Já tam byla, vše viděla, cukroví jedla a čaj pila a teď jsem Vám to pověděla…

Mgr. Zdena Rudolfová

PŘÍBĚHY BEZPRÁVÍ

Vedení Základní školy ve Skřivanech využilo příležitosti zapojit se do celostátního projektu Příběhy bezpráví – komunistické Československo. Celkem se do něj zapojilo 350 základních a středních škol z celé České republiky za podpory nadace Člověk v tísni při České televizi. Cílem projektu bylo přiblížit žákům události v našich dějinách, na které by se nemělo zapomínat. A nemlčet o nich je jedna z možných cest.

Rozhodli jsme se nad rámec vyučovacích hodin seznámit naše žáky s útrapami, kterými museli v době komunismu projít českoslovenští západní piloti. Akci jsme zahájili na Den veteránů 11. listopadu, kdy jsme se zúčastnili pietního aktu pokládání květin u pamětní desky skřivanskému rodáku Ondřeji Janatovi, bývalému pilotovi. Ve středu 23. 11. potom proběhla filmová projekce pro žáky osmých a deváté třídy. Od nadace Člověk v tísni obdržela škola zdarma film, který si vybrala z nabídky, a následovat bude publikace s příběhy několika lidí, kteří zažili komunistické bezpráví. Zvolili jsme úmyslně dokument Olgy Sommerové Ztracená duše národa, vyprávějící právě o útrapách západních letců a jejich krutých osudech. Vyvrcholením celého projektu byl následující den, kdy se uskutečnila beseda s bývalými piloty.

Pro 52 žáků bylo zajímavé poznávat dějiny slovy přímých účastníků bojů a následně obětí bývalého politického režimu. Bylo to jiné než pouze z učebnice. Děti si mohly prohlédnout autentické předměty a dokonce i obléknout leteckou kombinézu.

Mgr. Jiří Suchánek,
ředitel ZŠ Skřivany

MÍSTNÍ VÝROČÍ V ROCE 2006

490 let *(22. 2. 1516)*	Havel Zvířetický z Vartenberka prodal bydžovské panství za 14.000 kop grošů českých Vilémovi z Pernštejna
260 let *(10. 2. 1746)*	dekretem císaře Františka I. byly potvrzeny výsady členům pražské akademické legie za projevenou věrnost v době obležení Prahy – důležité datum k počátkům studentských merend
510 let *(25. 3. 1496)*	na žádost Petra Zvířetického z Vartenberka král Vladislav Jagellovský udělil městu další privilegium k vybírání cla
820 let *(23. 4. 1186)*	první zmínka o Bydžově (nynějším Starém Bydžově) v listině českého knížete Bedřicha
80 let *(23. 5. 1926)*	slavnost položení základního kamene ke stavbě Husova sboru církve československé
130 let *(13. 6. 1876)*	započata stavba budovy reálného gymnázia
60 let *(16. 6. 1946)*	na radnici byla odhalena pamětní deska prezidentu dr. Eduardu Benešovi od hořického sochaře K. Samohrda
470 let *(29. 6. 1536)*	Jan z Pernštejna potvrdil bydžovským měšťanům dosavadní výsady
140 let *(2. 7. 1866)*	u Prasku zastřelen pruským vojákem ranou zezadu neznámý rakouský husar
120 let *(16. - 19. 7. 1886)*	první ústní maturitní zkoušky třiceti abiturientů oktávy na reálném a vyšším gymnáziu
110 let *(1. 9. 1896)*	reálné a vyšší gymnázium bylo převzato ze správy obecní do správy státní
60 let *(8. 9. 1946)*	na radnici byla odhalena pamětní deska prezidentu T. G. Masarykovi od K. Samohrda
80 let *(26. - 29. 9. 1926)*	na náměstí před radnicí se konala první elektrotechnická výstava, pořádaná Průmyslovým muzeem a místní elektrárnou
210 let *(7. 12. 1796)*	císař František II. potvrdil bydžovská privilegia

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ

HLEDÁ NOVÁ VHODNÁ MÍSTA PRO SVŮJ PRODEJ

ZÁJEMCI VOLEJTE PROSÍM NA

732 701 775

PROVIDENT FINANCIAL

Chcete peníze?

Provident vám půjčí peníze, když potřebujete a na co chcete.

PROVIDENT
844 555 555

Půjčujeme rádi, půjčujeme s úsměvem!

VERA, spol. s r. o. – společnost zabývající se vývojem a službami v oblasti SW pro města a magistráty – **hledá pro pracoviště Chlumec nad Cidlinou zkušené i začínající spolupracovníky na pozice:**

ANALYTIK
NÁVRHÁŘ SYSTÉMU
PROGRAMÁTOR

Požadavky:
- vzdělání v oblasti IT
- schopnost analytického myšlení
- schopnost týmové a koncepční práce
- ochota neustálého vzdělávání se

Nabízíme:
- perspektivní a dlouhodobou práci na zajímavých projektech
- zaškolení v dané oblasti
- možnost vlastní seberealizace
- finanční ohodnocení odpovídající pracovnímu výkonu a nasazení
- práci v příjemném a tvůrčím kolektivu
- pružnou pracovní dobu
- další sociální výhody

Kontakt:
Jana Matoušková – VERA, spol. s r. o., Klicperovo nám. 39/I, 503 51 Chlumec nad Cidlinou, tel. 495 703 211, e-mail: jana.matouskova@vera.cz

Myslíte, že výrobky z NEREZu jsou drahé? Omyl!

- trvanlivost nerezového výrobku je velmi dlouhá
- nerez nepotřebuje natírání ani jinou údržbu
- nerezový výrobek má pěkný vzhled ušlechtilého kovu

Nabízíme: nerezové dveře, zábradlí, sklonerezové rámy, zastřešení bazénů, ale i zimních zahrad, stříšky nad vchodové dveře a další výrobky na míru podle přání zákazníka pro kuchyně, koupelny, schodiště apod. Prodáváme zbytky nerezového materiálu.

Ladislav KUNDRT, Sloupno
volejte na mobil 602 168 165

POZOR
MUDr. PAVEL CEE
oznamuje
ZMĚNU ORDINAČNÍCH HODIN
GYNEKOLOGICKÉ AMBULANCE

Po:	7,00 - 11,30	
St:	7,00 - 11,30	12,00 - 15,30
Čt:		13,00 - 17,00
Pá:	7,00 - 13,00	

Jungmannova 1575 Nový Bydžov
(přízemí Zubního střediska)
Telefony: 495 482 659, 605 165 922

Vínečko, vínko... (15)

KAREL IV. - VÝZNAMNÝ REFORMÁTOR

Tento panovník patřil rozhodně k nejvýznamnějším reformátorům nejen českého vinařství. Byl to on, kdo povznesl vinaření v českých zemích a zavedl pevný vinařský řád. Vydal několik, na tehdejší dobu nevídaných privilegií.

Již roku 1351 dal do českých zemí přivézt burgundskou révu. Roku 1358 vzniká právo viničné – ten,kdo chtěl vinné révě škodit, měl propadnout majetkem i ztrátou hrdla. Roku 1358 bylo vydáno 1. privilegium – tři míle od Prahy vysadit vinice ve všech k tomu příhodných polohách. Následuje Viničné právo na ochranu a podporu těchto vinic. Vinaři jsou zbaveni daně a réva je jim rozdána zdarma.

Je ustanoven perkmistr pro kontrolu nad vinicemi. Perkmistři dohlíží na révu v mnoha českých městech (Praha, Litoměřice, Kutná Hora...).

L.P. 1373 je vydáno 2. privilegium které znamená ochranu českého vinařství před dovozem zahraničních vín (v tomto privilegiu bylo stanoveno od kdy do kdy se nesmí cizí vína šenkovat). Tento zákaz se nevztahuje na Kutnou Horu, České Budějovice a Písek. 3. privilegium obsahuje zákaz šenkování cizích vín po celý rok v Království českém. K městům, na která se tento zákaz nevztahuje, přibývá Německý Brod.

Karlu IV. je připisována i práce publikační a v historických pramenech se dočítáme, že císař všude vinařství všemožně podporoval. Jeho pevný vinařský řád byl vzorem pro ostatní vinařské země. Císař dal do naší země též povolat cizí odborníky, kteří měli české vinaře poučovat, jak vinnou révu ošetřovati. Česká vína byla vyvážena do okolních zemí a při vývozu byla zbavena cel a platů. Pro vinaře v Království českém nastaly zlaté časy.

Petr Doležal

Na otázku z minulého čísla přišlo celkem pět odpovědí. Ta správná však byla pouze jediná– proto se vítězem automaticky stává pan J. Kadavý z Městce Králové. Blahopřejeme!

Správná odpověď: Nejstarší plodící hlava révy vinné je ve stáří 400 let a ošetřována je ve Slovinsku.

Další setkání s kvalitními víny v naší vinotéce se uskuteční

10. února 2006 od 17 hodin.

Tentokrát na všechny milovníky čekají skvělá červená vína ze španělské oblasti Rioja.

Degustace se konají vždy každý druhý pátek v měsíci. Všichni ctitelé vín jsou srdečně zváni do Vinotéky u Petra.

události ve sportu

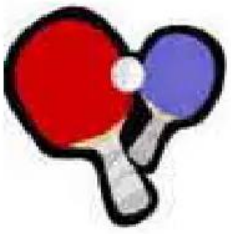
BODOVACÍ TURNAJ DOROSTU (ročník 1988 a mladší) V LITOMYŠLI

Vynikajícího výsledku dosáhl na dorosteneckém turnaji v Litomyšli novobydžovský stolní tenista Nguyen Ngoc Bach – Marek (ročník 1990), který se v konkurenci 35 hráčů z HRADECKÉHO a PARDUBICKÉHO kraje probojoval až do čtvrtfinále! Získal krásných 30 bodů a po prvém „bodováku" se ve své dosavadní kariéře rázem posunul na 28.–30. místo v Královéhradeckém a Pardubickém kraji. To je zatím velice solidní umístění, když přihlédneme k tomu, že se již konaly čtyři tyto akce (dvě nás ještě čekají), na kterých se dohromady zúčastnilo 88 dorostenců!

Bylo docela zajímavé sledovat reakce nejen hráčů, ale i trénerů a diváků na nováčka těchto klání. Už při rozehrávání budil respekt, který se vystupňoval při osmifinálovém utkání, kdy soupeř takřka „hodil flintu do žita" již před samotným začátkem duelu. Přezdívka „ČÍŇAN", kterou Markovi vymysleli jeho soupeři, se nesla halou jako pořádná vichřice. Doufejme, že tomu nebude jinak ani v lednu příštího roku na další akci dorostenců v Dobrém (u Dobrušky). Je jen velká škoda, že naše město nemůže vyslat více takovýchto hráčů. Dvěma slovy – prostě nejsou!

Získané 5.-8. místo našeho "ostrostřelce" je výtečným zakončením tohoto roku i pěknou vizitkou pro celý náš oddíl. Město Nový Bydžov se toho dne – v útulné herně TJ Jiskra Litomyšl – dostalo do podvědomí nejednoho přítomného.

Ondřej Šmíd

100 LET BYDŽ0VSKEHO SPORTU

Začínáte číst již 18. vzpomínání na sportovní události života Bydžova. Týká se 30. let první republiky. Víte, že tenisové dvorce se v zimě mění v plochu na bruslení s osvětlenou plochou na hokej zápasy, ohraničenou nízkými, asi 40 cm vysokými mantinely. Častým tréninkovým soupeřem našeho SK býval Grey – Grizzly Hořice, kde byly o něco lepší podmínky pro přírodní led. V přípravných zápasech tam naši na dachovském koupališti většinou prvně v sezóně stáli na bruslích. Z let 1934 a 35 byly boje také s Jičínem, Jaroměří, Dvorem Král., přátelsky s Čáslaví, Smíchovem či LTC Pardubice. Zaujal mě komentář k vítězství 4:0 v Chlumci s HC: špatný led a mizerné osvětlení kluziště se slabým soudcováním domácího rozhodčího p. Cóna nedávalo mnoho chuti ke hře. Góly: Bradna Emil, Antoš Mir., Ježek ml. a Pšenička. Výhrou si náš SK v sezóně 34–35 zajistil postup do I. tř. kraje. Za několik dnů přijel BK Hradec a s ním smolná porážka 1:2. Ačkoliv naši byli ve stálé převaze, podařilo se hostům z několika brejků skórovat. Led byl měkký až nezpůsobilý a soupeř nehrál dost sportsmansky, takže diváci spokojeni nebyli. Příští zimu se v I. tř. začínalo v Jaroměři a HC Stadion (naši přátelsky jen v Hořicích). Přes slušnou úroveň, v níž naši měli hru ve své moci, nedovedli dosáhnout jediné branky. Domácí vyhráli 1:0 nečekanou ranou z poloviny hřiště, kterou překvapili našeho brankáře. Nejlepší hokej, který Bydžov do té doby viděl, byl přátelský zápas s divizním týmem SK Petrof Hradec Král. Naši zahráli skvěle a jen měknoucí led byl překážkou, aby přední divizní klub sezóny neodejel vysoko poražen. I skromných 2:1 je však nesporným úspěchem a spokojeností četného obecenstva. Jistou klidnou hrou zvlášť vynikal náš obránce Ježek ml. Nejrychlejší hokej byl viděn v utkání s výborným SK Dolní Bousov, kterému jsme podlehli 0:4. Nemile překvapil ZK Jičín zde, když zvítězil 3:1. Po úspěšné remize 2:2 v Jičíně jsme doma čekali vítězství. Domácí utkání bylo hráno příliš tvrdě oboustranně, což způsobilo bouřlivou náladu v publiku. Mistr východočeské župy LTC Pardubice nás zde po krásné hře porazil zaslouženě 6:0. Tréninkový zápas mezi muži SK a týmem gymnasia skončil 5:2, s několika mladými bude nutné počítat! V Úpici jsme porazili místní Spartu 8:0 góly Ježka, Bradny, Pšeničky, Vondry a Antoše.

Hokejové družstvo našeho gymnasia se zúčastnilo předkola přeboru středních škol Čech v Pardubicích. Při účasti 9 škol východoč. kraje se naši studenti bez porážky (vítězství nad Dvorem Král. 3:1 a nad Jaroměří 2:0) probojovali spolu s Obchodní akademií a učitelským ústavem Chrudim do finále, které bude v Praze na zimním stadionu Na Štvanici. Střelci branek byli Starý a Matějec Jiří. Je to krásný úspěch našeho gymnasia i města!

Hokejový odbor založilo v okrese i SSF Vysoké Veselí a počátkem roku 1935 si trouflo i na SK Hořice, které porazilo 7:4. SK Hořice byl druhým klubem (hokej.), který vznikl ve městě. Těmito schematickými zprávičkami jsem vám chtěl v tomto hokejovém bloku ukázat radosti a zklamání z vítězství a porážek tak, jak je sportovní život vlastně v každém sportu přináší.

I turisté usilují o větší propagaci naší republiky! Akce Poznej svou vlast v množství letáčků apeluje na veřejnost, aby zbytečně neuváženě netrávila dovolenou v cizině, když nám vlastní domov svými přírodními krásami může posloužit v míře daleko hojnější. Vždyť našim Tatrám se nevyrovnají ani Alpy, naše Krkonoše nemají konkurenci, Domica a řada dalších jeskyní jsou evropskými skvosty. Proto nejprve dobře poznejte svou vlast. Klub českých turistů vám ochotně bezplatně zapůjčí mapy a zajistí průvodce kterékoliv oblasti naší republiky!

Valná hromada AFK v lednu 1935. Nemám prostor seznámit vás se zajímavým zápisem, jen připomenu hlasovacími lístky 53 přítomných osob zvolený nový výbor fotbalistů. Předsedou opět Kudrnáč Václav, místopředsedy Pour Oldřich a Judr. Drašner Jan, členy výboru již aklamací Bradna Jan (zahradník), Brožek Jos., Česák Jos., Judr. Formánek Fr. jun., drogista Hofman Jan, tiskař Janata Alois, Krupička Jos., Kytler Al., učitel Lysa Lad., Mareček Jos., Michálek Fr., sokol Polman Jar., Pšenička Fr., Schick Rich., Sieber Fr., Šenk Fr.,herec Trojna Karel a slévač Watzke Emil, revizory Dušek Fr. a Vacek Karel. V župě znovu zastupuje klub Šenk Fr. Bylo schváleno zvýšit denní podporu úrazového pojištění pro zraněné hráče. Maškarní merenda v sále U Beránka (hraje Fišera).

Co nového na tenisových dvorcích? Léta 1933–34 přinášejí pronikavé změny, protože známé hvězdy bydž. tenisu ukončily závodní činnost. Kdo je nahradí a jak úspěšně si klub na sportovním poli povede? S obavami byl očekáván TOS Dvůr Král., který v květnu přijel k 1. mistr. zápasu. Stal se div, protože hosté přes ostřílenou sestavu, v níž přijeli vyhrát, odcházeli na polední přestávku za stavu 2:5, což byl pro ně úplný propadák. Odpoledne však získávali bod po bodu až do stavu 5:6. Drama vrcholilo dvěma současně hranými mixy (smíšenými čtyřhrami), v nichž se jevili jako favoriti a vyhrané první.sety to potvrzovaly. Zpočátku překvapivé vedení, ale nyní jasná porážka ukazovala zmarněné šance našich. Na kurtech však překvapivě dobře najednou hrající domácí dokázali zápasy otočit a docílit senzačního vítězství 8:5. Velkou pochvalu za celé utkání zaslouží Čapoun Jar. (st.), spolehlivá Drašnerová Jiř. a junioři Mešejda Jan a Šteger Jar. Ještě připomenu červen 33, v němž po tříleté přestávce proběhl již VII. mezinár. bydžovský turnaj, hraný současně jako mistrovství Čech ve všech kategoriích. Životního úspěchu dosáhla maše hráčka Jiř. Drasnerová, která se stala mistryní Čech v dámské dvouhře a spolu se známým Janem Koželuhem z CCC Praha i mistr. Čech ve smíšené čtyřhře! Vícedenní turnaj byl, jako tradičně, skvělou propagací tenisu i našeho města!

V zimě konala valnou hromadu Severovýchodočeská župa sídlící v Bydžově. Sdružila 14 klubů se 476 registrovanými hráči (nově i Hořice), čeká se na LTC Lázně Sadská a TK Vysoké n. Jiz. V mistrovství klubů vyhrál Dvůr Král., 2. Bydžov, 3. Poděbrady, 4. Chlumec. Za trvání župy byly mistry: 1930, 31 Bydžov, 32 Chlumec, 33 Dvůr Král. Župní výbor pro sezónu 1934: předs. JUC Karnet z Chlumce, místopředs. Schreiber Al. (NB), jednat. Poláček Fr. (NB), poklad. ing Bydžovský B. (NB), kapitánem týmu arch. Jarolímek (Dvůr), novinářem Jud. Drašner Jan (NB), archivářem Kimminich B. (Městec), zapisovatelkou Šírová R. (Chlumec), členy Šípek a Pick (oba Dvůr), dr. Gruss (Hoř.) a Polák Z. (Chlumec), revizory Vacek K. a Turnovský L. (oba NB). Jednatel Poláček Fr. zvlášť schválen za vynikající práci ve funkci minul. roku. A jak sněmoval domácí tenis. klub? Potěšila zpráva poklad. Vacka, že i v době všeobecné hospod. krize nedošlo v klubu k poklesu. I z ostatních zpráv čišela snaha dál pozvedat klub. Volbami zvoleni: předs. opět Schreiber A., místopředs. ing. Bydžovský B. a dr. Hykš, jednat. Turnovský L., poklad. Vacek K., správcem Judr Drašner, kapitánem dr Engler K.,archiv, dr. Zelinka, zapisovatelem Šteger Jar., členem výb. Schick F. Omlazený tým vstoupil do sezóny 34 s chutí. Přátelsky si zahrál s Chlumcem, Městcem a TK Důstojníků Hradec. V 1. mistr. utkání porazil Městec Král. 9:4. Hráli: Šteger Jar., Čapoun Jar., Kastel Jos., Mešejda Jan, dr Engler K., Bydžovská Jiř., Emanovská a v deblu zkušená Drašnerová. Utkání byla mnohem vyrovnanější, než ukazuje výsledek!

Závěrem ještě fotbalová vzpomínka: o posvícení 1935 přijel další profitým, tentokrát ligové SK Kladno, u nás prvně. Jeho opakované zájezdy do Ameriky a Skandinávie dokazují, že má zvučné jméno i za hranicemi. Mezinárodní senzací bylo jím loni vyřazené slavné italské mužstvo Ambrosiána ze Středoevropského poháru. V XI. hostí nastoupil i býv. hráč našeho AFK Franta Kloz, úspěšný střelec mužstva, československ. internacionál, býv. hráč Sparty i Slavie. Množství diváků vidělo tradičně pěknou posvícenskou kopanou, stále populární Kloz se moc líbil, ale loňské překvapení jako se Slavií se nekonalo a Kladno přesvědčivě 6:1 vyhrálo.

Josef Paleček,
středošk. uč. v. v.

Stará garda - fotbalisté 1. republiky

Stojí Huňáček Jaroslav, Pšenička, Blažek Emil, Špáta, Šnábl K., Zahradník, ing. Josek, Pavelka Kamil, Chyrchel Jos., Horák Jos., Kabelka Jan, Zápotocký Ant., Hladík J. a Pour Boh.; v dřepu Vanc Václav, Jón Ladislav, Šnábl Jos., Štemberk Al. a Brožek J.

ORGANIZACE VČELAŘŮ V NOVÉM BYDŽOVĚ SLAVÍ 100 LET

Díl 1.

Vážení čtenáři, dovolte mi, abych u příležitosti 100. výročí založení základní organizace včelařů v Novém Bydžově zavzpomínal na uplynulých 40 let mého členství v ní.

Minulá léta se vyznačovala ve většině oblastí slabšími snůškami v porovnám s dneškem, přesto zanícení členů pro chov včel bylo velké. Kolektivizace vesnic, co se týče zemědělské výroby, byla již dokončena a jednotlivá hospodářství se stále slučovala ve větší celky. Počet obyvatel na venkově byl stále ještě značný. Všichni se snažili využít veškeré zdroje obživy, které příroda nabízela. Chovatelství bylo velmi rozvinuté ve všech směrech. Každý kousek příkopu byl vysekán, na polích se intenzivně pěstovalo, nikde žádný plevel, jen obilí a řepa. Louky se sekaly třikrát do roka.

Postupný obrat nastává v 80. letech. Jako jiskry naděje se objevily první lány hořčice seté na semeno a řepky ozimé. Červený jetel se v některých lokalitách pěstoval nepřetržitě. Postupně zjišťujeme, že tradiční úly jsou malé a těžké. Budují se kočovné vozy, nástavkové úly. Odbyt medu je též zajištěn – Spotřebním družstvem Jednota za výhodnou cenu a množství. Zlom nastává v 90. letech s příchodem politických změn.

První velké setkání s dobrým včelařem se uskutečnilo v NB u pana Josefa Kožíška, řídícího učitele ve výslužbě. Včelařil celý život, začínal v Zachrašťanech, kde se narodil, dále v Šaplavě za svého působení. Po přeložení do NB včelařil u nás V Ráji až do své smrti. Dožil se věku 94 let. V organizaci zastával dlouhá léta funkci pokladníka, v 70. letech doplnil kroniku. Vlastní včelaření probíhalo v úlech na malé čtvercové míře s plodištěm a medníkem. Rámek 30 × 24 jeho generace nechtěla přijmout a tvrdila, že je velký. Vše prý vzniklo z úspory dřeva. Dovoluji si citovat několik jeho postřehů z té doby: „Ze včel nikdo nezbohatl," dále: „Když už včelaři mají pesimistickou náladu, přijde dobrý rok a opět dostanou injekci a jde se dál."

V NB dále včelařil přítel Vacek s malým počtem včelstev a Ing. Matějovský, po revoluci ředitel Finančního úřadu v NB. Svérázno postavou byl přítel Husák, dlouholetý pokladní, následovník přítele Kožíška a předchůdce přítele Melichara. V civilu nástrojař, výborný řemeslník a milovník piva. Vlastnil maximálně čtyři včelstva umístěná doma na dvorku v blízkosti městského parku. V důchodu včely přemístil do Králík. Na Metličanech včelařil přítel Králíček, Šenk a Rudolf, kde se včely udržely v nezměněném počtu a úlech do současnosti zásluhou syna přítele Rudolfa, dnes již též seniora. Většího zvidi telnění dosáhl přítel Chrtek. Po odchodu do důchodu zastával funkci kulturního referenta, pořádal zájezdy, svůj malířský talent proměnil do olejomaleb, kde se též věnoval včelařské tématice. O profesoru Eberlovi bylo hodně řečeno i napsáno, z mého pohledu byl ve včelařině takříkajíc bohém, experimentátor. Je pravdou, že některé jeho poznatky, pokusy jsou dnes zcela běžné, např. zasíťované dno u úlu. V organizaci působil jako předseda. Ještě dnes si vzpomínám na jeho přednášku z roku 1966 na téma Putování za včelami v Dunajské deltě, která se uskutečnila v hotelu Lev. Václav Havránek, bytem NB, včelařil ve Skřeněři a kočoval, intenzivně obdělával zahrady a veškeré vypěstované plodiny dodával do výkupu. Byl velký kritik socialistického režimu, zemřel krátce před rokem 1989. Mám za to, že kdyby teď viděl, jak se v současné době neprodá ani kedlub, že by se divil. Další osobností Novobydžovska byl bývalý důstojník československé armády za 1. republiky, přítel Klečka. V organizaci byl dlouhá léta ve funkci místopředsedy. Jeho výrazný hlas s dobrou artikulací byl vždy srozumitelný a působil svěžím dojmem. O novobydžovské pouti se občas vystavují jeho olejomalby, včelařil na Ventruce. V Chudonicích včelařil přítel Pavlásek a v Lidické ulici přítel Buček. Velký komerční včelař byl pan Váňa. Když jsem ho poznal osobně, měl už velké vynálezy za sebou. Mezi jeho největší patřil úl „šikmáč", včelařil doma a později ve Skochovicích s 60 včelstvy až do svých bezmála 90 let. Dále to byl přítel Chrudimský, Herman a Tichý – bývalý ředitel bydžovské mlékárny, otec naší jednatelky OV HK Anny Volejníkové, která byla svého času též u nás v organizaci.

Přidružená obec Záběďov sehrála v minulosti též významné místo z pohledu včelařů. V JZD byl chov 60–100 včelstev včelmistra, přítele pana Nožíře z Chlumce nad Cidlinou. Po jeho odchodu chov přebírá slečna Váňová, po jejím odchodu chov téměř končí, ale neskončil, včel se ujímá důchodce přítel Šebek z Vysočan, který vždy toužil starat se o velký počet včelstev, ale hospodářství a práce v JZD mu nedovolily rozvinout své touhy, toto se mu vyplnilo až v důchodu. Postupem let se ze zdravotních důvodů obsluhy včel vzdává a po jeho smrti se vše likviduje. Jak se říká, za hubičku. Přítel Jandura Bořivoj, vedoucí pily a truhlárny v Záběďově v JZD začal včelařit za asistence přítele Šebka. Jeho láska k tomuto oboru a nové vedení JZD daly podnět k znovuobnovení včelařského hospodářství na nové úrovni. Budují se kočovné vozy, nakupují nové úly a včely od nás členů. Zase to nadšení a chuť na jedné straně a lidské zdraví na straně druhé překazilo velký elán a neúnavnost s pracovitostí. Chov včel ale nekončí. Přítele Picka jsme všichni dobře znali, i jeho svědomitost ve výkonu zdravotní funkce. Dobře si rozuměl se svým sousedem, přítelem Drábkem, se kterým vždy o výročce vybíral vzorky. Ovšem největší včelařskou hvězdou v 60. a 70. letech byl v Záběďově přítel Vitvar. Vlastnil jedno až dvě včelstva, med žádný, na schůzích ale vystupoval jako velkovčelař. Při pohledu ze Záběďova k jihu jsou vidět Zachrašťany. Obec v 60. a 70. letech včelařsky bezvýznamná s malými snůškami. Až s příchodem řepky a hořčice se vše mění.

Léta jsem jezdil na kole do Mlékosrb okolo původního včelínu s úzkými a vysokými úly, který stával na rodné zahradě přítele Blažka. Ten později vybudoval nový kočovný vůz, své životní řemeslné zkušenosti uplatnil ve zlepšeném včelařském hospodářství, za pozornost stojí jeho sluneční tavidlo.

Nejjižnější obcí naší organizace jsou Zadražany, kde včelařil přítel Bous, v současnosti včelařské hospodářství předal vnukovi a ten je v organizaci v Chlumci nad Cidlinou.

Při zpáteční cestě ze Zachrašťan se zastavíme ve Vysočanech, které nezapřou své jméno. O jednom včelaři jsem již mluvil, o příteli Šebkovi. Loudův rod měl a má stále lásku ke včelařině v krvi, což je možno doložit. Patřil by sem Louda ze Zachrašťan, Vysočan a Humburk. Všichni z jednoho rodu. Louda, vysoký sedlák, otec našeho zdravotníka, který včely nikdy neošidil a v sezóně se jim svědomitě věnoval. Pan Louda se staral o včely a paní Loudova mezitím okopala hektar řepy. Další, ale dobrý včelař byl přítel Němec, věrný návštěvník každé schůze a výletů. V 60. letech jsme přebrodili Cidlinu, dnes zde stojí nový most, a ocitli jsme se na rozcestí dole pod Měníkem. Ale ještě na skok do Vysočan a Humburk. Ve Vysočanech před mostem včelařil pan Raboch, též úspěšně. V Humburkách jsem poznal v 60. letech přítele Václava Chámа, otce mého spolužáka, který bydlel dole v Balounkově Cikorkárně. Byl řemeslně zručný a sám si vyráběl palubkové úly, ležany s pěknými nátěry. Také jsem od něho odkoupil jedny z prvních včelstev. V dalších letech se přestěhoval do Hořic. Měl dva syny, Václava a Dobroslava, který byl o rok starší, do učení nastoupil do místního Eramu. Jako budoucí elektrikář při výkonu praxe ve 3. ročníku v 18 letech přišel o život probíjející ruční vrtačkou. Dále v Humburkách včelařil přítel Krojzinger a Čížek.

Měník, obec na návětrném svahu s akátovým lesem nahoře. Zde jsem znal dva včelaře, a to v prvním domě vlevo dole a pak na rozcestí mistra Koláře pana Košťála, který před válkou vyráběl ohýbané sáňky a jiné výrobky, v porovnám s dneškem takříkajíc na koleně. Včelstev míval okolo 30 kusů, věnoval se muzice, takže měl o zábavu postaráno. Za Košťálovic domem jdeme doprava a jsme v Bydžovské Lhotce. I tady bylo v minulosti několik dobrých včelařů. Vzpomínám si na dvě jména, a to na pana Kožíška a Samka. Pan Samek byl sedlák, amatérský truhlář, tesař, zámečník a všeuměl. V 60. letech byl celkový nedostatek drobné mechanizace, proto se doma dělaly různé samohyby. Toto potkalo i přítele Samka, asi přemýšlel, kde sehnat převodovku z osobního auta, protože mu přišla na mysl naše zrušená Praga Pikola. Neotálel a navštívil rodiče a jeho přání bylo vyhověno. Na otázku, co za to, mu matka odpověděla: „ Náš kluk chce pořád včely, vy je máte, tak kdyby to bylo možné." Až se budou rojit, dostane dva roje. Pro úplnost dodávám, že jsem dostal jen jeden, ale výborné včely. To vůbec nezkazilo naše dobré přátelství. Navštěvoval jsem ho řadu let.

Z Bydžovské Lhotky se dostaneme do Barchůvka, přímo k velkostatku pana Malotína. Starý pán na sklonku života pod vlivem propagandy chtěl převážet včely za snůškou. Když úly vytáhli a nakládali na vůz, byli napadeni včelami, dna úlu byla děravá. Včely se hrnuly ven, včelař i pomocník dostali sprchu žihadel. Také jsem znal jeho syna, který včelařil v Praze pod Petřínem. Několikrát jsem ho zásobil novými včelstvy. Zřejmě byl lepší violoncellista než včelař. O příteli Danihelkovi nemám zprávu, zda žije, zde včelařil i jeho otec – velký koželuh.

Pokračování příště.

BYDŽOVÁK NA OSTROVĚ SVOBODY

Nějakou dobu to trvalo, ale dočkali jsme se – Jakub Futera vyslyšel mé prosby a poskytl Zpravodaji zápisky ze své cesty, tentokrát na „ostrov svobody". Já mu za jeho nevšední ochotu děkuji a začínáme:

Na Kubu jsme se vydali po nedlouhém váhání mezi ní a Argentinou v polovině listopadu 2005. Jelikož jsme chtěli cestu pojmout poznávacím a ne rekreačním způsobem a nemohli jsme si moc vybírat z termínů, rozhodli jsme se pro nákup letenek a víz i zařízení dalšího až na místě. Let do La Havany trval i s časem stráveným v Paříži při přestupu únavných 16 hodin. Okamžitě po příchodu do havanské letištní budovy nás ovanul dech dob u nás nedávno minulých, nejpatrnější při vstupním pohovoru s imigrační úřednicí. Přítelkyně získala ještě v Praze kontakt na českou emigrantku provdanou do Havany, která měla údajně zajišťovat ubytování. Ačkoli se nám nepodařilo se jí z ČR dovolat, nechali jsme věcem volný průběh a s pocitem, že si ubytování vždycky najdeme, v klidu odletěli. Po dotazu slečny za přepážkou: „Kde máte zajištěné ubytování?" mi rychle došlo, že s volným pohybem to tu nebude tak jednoduché a bez váhání jsem udal jméno pražského kontaktu. Mé ujištění, že budeme bydlet v „casa de seňor Rodriguez, nevíme adresu, ale tady máte číslo a klidně si tam zavolejte," ji po asi pětiminutovém studování mé podobenky v pasu nakonec přesvědčilo a byli jsme vpuštěni na území jedné z posledních bašt komunismu. Přiznám se, že hned na úvod jsem pocítil nepříjemný pocit z permanentní kontroly státu nad vším. Nutno ale dodat, že po celou dobu našeho pobytu si nás policie nevšímala – turisté se v současné době přeci jenom stávají nezanedbatelnou součástí příjmů místních, a proto se vesměs nesetkávají s problémy ze strany státního aparátu. Při vyzvednutí batohů se nám nakonec podařilo dovolat se Rodriguezovým a taxíkem jsme po kratším bloudění dorazili přímo před domek. V tu chvíli (16. listopadu, 20:00) jsme zažívali velice příjemných 27 °C. V domě Heleny a Césara Rodriguezových jsme byli pohoštěni velikým panákem kubánského rumu se žlutou kostkou ledu, čímž tak trochu vzala za své naše předsevzetí týkající se příjmu tekutin a potravin. Rum se ale ukázal mocnější špinavé vody a nakonec se jako dezinfekce osvědčil po celou dobu pobytu. Pečlivě jsme dbali na to, abychom vždy u sebe měli nejméně sedmičku (většinou značky Havana Club) a každé ráno jsme provedli očistu vnitřností velkým douškem této veskrze chutné tekutiny. Lámanou češtinou hovořící César nás ráno odvezl obstarožním žigulíkem do nejbližší půjčovny aut. Měli jsme štěstí - díky telefonátu již dopředu zjistil, že právě mají jedno auto k dispozici. Jednolitrový Hyundai Atos se stal vozítkem, které nás po dalších deset dní přepravovalo po cestách dobrých, horších, ale hlavně špatných a šílených. Auto zářilo až na pár škrábanců jasně červenou novotou a ostře tak kontrastovalo se vším dalším, co se pohybovalo po havanských ulicích. Tak jako jsme měli pramalou šanci vybrat si typ auta, tak málo se dalo smlouvat o ceně. Dávno jsme již odvykli tomu, že nějaká věc stojí ve všech obchodech úplně stejně, zde to ovšem patřilo k realitě. Cena navíc už vůbec nebyla příznivá. Denní taxa 58 € včetně pojištění a poplatku za druhého řidiče vysoce převyšovala vše, s čím jsem se do té doby setkal. Pro srovnání – na Krétě jsem uměl sehnat stejné auto za stejných podmínek za 20 €. Nicméně pro naše cestovatelské plány byla místní málo vyvinutá dopravní infrastruktura absolutně nepřijatelná, a to hlavně z časových důvodů. Tato kategorie vozidla stála ale všude stejně a jedinou naší možností bylo usmlouvat lepší auto, třeba Fabii, ale ve dvou lidech nám Atos připadal více než dostačující. To se i v dalších deseti dnech prokázalo a ani jednou jsme naší „volby" nelitovali. Z půjčovny jsme zajeli zpátky k Rodriguezovým pro batohy a vydali jsme se západním směrem do městečka Viñales. Jízda autem po Kubě naráží na jeden velký zádrhel. Kdo by

Ke Kubě neodmyslitelně patří americká auta s rokem výroby starším než 1959

Tabáková pole v údolí Viñales, mogoty v pozadí

očekával divoké předjíždění a honičky bez systému po přeplněných silnicích, charakteristické pro například středozemní státy, mohl by být „zklamán". Ne že by Kubánci jezdili úplně předpisově a používali směrovky při každém odbočení, ale malé množství aut na silnicích dopravu velice zjednodušuje. Celý provoz pak probíhá jakoby zpomaleně ve srovnání s cvrkotem na našich silnicích. Problém nastává ve chvíli, kdy se nechcete jenom tak projíždět po Kubě, ale potřebujete se dostat na nějaké konkrétní místo. Absolutní absence dopravního značení a kvalita komunikací vede často k tomu, že křížení dvou dálnic vypadá jako odbočka na polní cestu. Přitom se třeba jedná o výpadovku na dálnici vedoucí do druhého největšího města na ostrově. Jediným řešením (kromě satelitní navigace) je před odbočkou zastavit a zeptat se na cestu. Zajímavostí jistě je, že jsme za celou dobu nenarazili na člověka, který by nebyl perfektně znalý okolí. Málokdo se dokázal nalézt na mapě, policisty nevyjímaje, ale správnou cestu nám vždy byl schopen ukázat i ten nejotrhanější vesničan. Museli jsme se prostě ptát a ptát. Viñales leží asi 200 km od hlavního města. Tři čtvrtiny této vzdálenosti jsme urazili po vozidluprosté, nikoli však liduprázdné dálnici. Nejčastějším zdrojem potenciálního nebezpečí byly půl metru hluboké jámy, hrozící utrhnout jedno z našich malých koleček, dále do cesty vstupující prodavači čehokoli, davy stopujících, koleje křížící bez jakéhokoli upozornění dálnici, případně pak pastevec převádějící koně a někdy i koňský povoz v nejrychlejším pruhu, občas dokonce jedoucí v opačném směru. Městečko Viñales leží v nádherném údolí obklopeném horami bizarních tvarů a je proslulé výrobou světoznámých doutníků Cohiba. Mimo Havanu a turistická letoviska hotely prakticky nefungují, případně jsou pak neskutečně drahé. Jedinou možností, jak se ubytovat (kempování se na Kubě nedoporučuje), tak jsou tzv. „casas particular" – ubytování v soukromí. Jedná se vesměs o pokoj s příslušenstvím, to celé v různé kvalitě, ale většinou za stejnou cenu. Kupříkladu u Rodriguezových jsme měli k dispozici pokoj se společným příslušenstvím na chodbě, při našem návratu do Havany jsme pak bydleli v pokoji s vlastním příslušenstvím a salonkem – kuchyní. Každý domácí nám rád za slušnou cenu nabídl i sní-

dani, leckde i večeři. Pro ty šťastné, kterým se podařilo vyčlenit část příbytku, je pronajímání často jediným rodinným příjmem. Jeden pokoj v casa particular přijde turistu na 20 – 30 € v závislosti na sezoně, majitel domku ale musí státu za licenci odvést 200 € měsíčně, ať už se u něho ten měsíc někdo ubytuje nebo ne. Ve Viñales jsme bydleli ve velice příjemné terasové nástavbě v Casa de dona Hilda. Měli jsme pro sebe prakticky celý malý domeček, který vlastnila příjemná a přátelská rodina. Jediným zádrhelem byla voda – tekla jenom na požádání a do záchodového rezervoáru hodně pomalu, což vyžadovalo ve dvou lidech chvílemi notnou dávku strategického plánování. Vodou se vůbec šetřilo na celém ostrově a pořádný proud byl raritou. Odpoledne jsme prošli městečko, nakoupili dezinfekci (rum) a doutníky. Ty se nám podařilo pořídit v krámku pro místní, což kvůli dvojí měně na Kubě není tak jednoduché. Zhruba v polovině devadesátých let byla zavedena devizová měna – tzv. Pesos Convertibles. Původně byly pevně vázány ke kurzu US dolaru, ale po jeho pádu v nedávné době odpovídá jedno Peso spíše jednomu Euru. K původním kubánským Pesos se turista málokdy dostane; pokud místní obchodník přijme tuto měnu od cizince, dopustí se dokonce přestupku. Vtip je v tom, že za staré Pesos nakoupíte o mnoho laciněji, ale pouze v obchodech, které slouží místním a v nichž je máloco k sehnání – většinou jen různé bobule, rýže, brambory, vejce, všude pak spousta doutníků. Na těchto místech s konvertibilní měnou příliš neuspějete; pokud ano, vrátí vám právě ve staré měně a je to jeden z mála způsobů, jak se jako cizinec k těmto penězům dostat. Co se doutníků týče, kvalitní značkové kusy lze koupit buď ve specializovaných obchodech, ale o poznání levněji přijdou na černém trhu. Ve výše zmíněných obchodech prodávají pak jenom hromady laciných cigaret a doutníků, v přepočtu za 1,50 Kč kus. Ačkoli nejsou příliš kvalitní, stále jsou vyrobeny z kubánského tabáku. Po večeři jsme ještě navštívili koncert kubánské kapely. Druhý den dopoledne jsme se vydali na procházku k oněm bizarním skalním útvarům (mogotům) tyčícím se za městečkem. Podle popisu cesty v průvodci jsme ovšem vzali trochu jiný směr a zpětně jsem za to velice rád. Došli jsme do rurálnější části města a zůstali jsme v šoku. Jelikož jsme v Havaně přespali v jedné z lepších čtvrtí, zprvu jsme sváděli bídu, kterou jsme viděli zde, na polohu daleko od hlavního města. Až v průběhu dalších cest jsme se ujistili, že je to na Kubě normální jev. Polorozpadlé chalupy bez oken a často i elektřiny, bahnité cesty, ve špíně hrající si děti. Na druhé straně přátelští obyvatelé vždy nadšeně reagující na pozdrav a spousta pěticípých hvězd, kubánských vlajek a neumělých podobizen revolučních hrdinů na zápraží. Pro-

Vesničan, Viñales

Okrajová zemědělská část Viñales

cházku jsme zakončili v restauraci, kde právě otevírali a byli jsme tak jedinými hosty. Speciálně pro nás přišla zahrát skupina šesti odrostlých kubánských bohémů. V tu chvíli začalo hustě pršet, takže se naše návštěva trochu protáhla a nakonec došlo i na krátký tanec. Ačkoli jsme později v různých restauracích slyšeli ještě desítky různých kapel, shodli jsme se na tom, že tato měla pravděpodobně největší kouzlo. Navečer jsme si v jedné z mála restaurací na náměstí dali obligátní Cuba Libre a zašli nahlédnout do kostela. V polovině výstupu na kostelní věž jsme pochopili, že přestože dole nevaroval návštěvníky žádný zákaz vstupu, tato cesta asi tak úplně přístupná není. Schody brzy přestaly proporčně vyhovovat mojí postavě a začaly se ztrácet v souvislé vrstvě krysích exkrementů. Nahoře jsme byli odměněni pěkným výhledem na město, o to nemilejší překvapení nás čekalo po krkolomném sestupu. Zatímco jsme se kochali ve zvonici, někdo kostel zavřel na závoru. Naštěstí zevnitř, a jelikož se nám nechtělo upozorňovat kohokoli, že jsme v době zavírání kostela byli kdesi zašiti, museli jsme se „vyloupat“ ven sami. U paní Hildy byla prostřena další excelentní večeře. Ráno nám dcera přišla ke snídani nabídnout značkové doutníky. Krabice nádherných pětadvaceticentimetrových Cohib přišla na 40 € včetně certifikátu o původu, nutného pro proclení. Nevěděli jsme v tu chvíli, jestli je to moc nebo málo, proto jsme koupili jenom jednu. Později jsme se dozvěděli, že značkové doutníky na černém trhu, včetně oněch certifikátů, pocházejí z krádeží v manufakturách. Po srdečném rozloučení jsme se vydali, tentokrát už autem, k oněm přenádherným skalním útvarům. Jeden z nich je, pochopitelně po zaplacení příslušného poplatku, průchozí skrz jeskyni, která v minulosti sloužila jako úkryt pro otroky uprchlé ze třtinových plantáží. Ač jsme v ní mohli vidět několik historických nástrojů, nikde nebyl popisek, který by nám sdělil, zda je expozice původní nebo pouze ilustrační. Zpátky jsme se vrátili kolem celého masivu po cestě vedoucí podél tabákových plantáží se sušárnami. Následoval poměrně dlouhý přejezd na jih ostrova. Museli jsme se vydat zpět do Havany. Přestože kolem města vede solidní dálniční obchvat, za celou dobu jsme nenarazili na jediný ukazatel – bloudili jsme proto při hledání výpadovky na dálnici vedoucí do celého východního zbytku ostrova, pravděpodobně nejdůležitější komunikaci v zemi. Při bloudění jsem musel nasadit i několik nepředpisových manévrů nutných k otočení se na místech, kde tomu provoz nebyl příliš nakloněn. Málem jsme se tak srazili s motocyklistou, dodržujícím předpisy ještě o něco méně. Situace, která by u nás silně zaváněla pěstní výměnou, skončila párem vztyčených palců a úlevnými úsměvy. Naše cesta vedla na pláž Rosaria, dostali jsme na ni tip jako na místo málo dotčené civilizací a ráji se podobající. Zavedla nás do města Guines, které bylo jedním z nejubožejších míst, která jsme navštívili. V tomto ne malém městě jsme měli dokonce potíž nalézt benzinovou pumpu. Dále na jih jsme pokračovali asi 40 minut sotva sjízdnou asfaltkou plnou děr mezi třtinovými plantážemi, většinu cesty na dvojku, maximálně trojku. Když jsme dorazili k moři, v první chvíli jsme si byli jisti, že jsme někde sjeli z cesty a jsme na špatném místě: ukrutný nepořádek, špinavé moře, statisíce much. Teprve za chvíli nám vše došlo. Jsme tu správně, ale méně než měsíc před naším příjezdem řádil na jižní Kubě jeden z ničivých hurikánů. V polorozbořeném domku jsme našli jediného domorodce, který nám potvrdil, že šlo skutečně o tornádo a že se svojí rodinou jako jeden z mála vesničanů přežil. Dali jsme jim hromadu mýdel, šamponů, nějaké léky a poctivý svazek doutníků. Vesničan nám na oplátku nabídl, ať počkáme na jeho syna, který měl být v tu chvíli na moři, že nám rádi nabídnou rybu a nocleh. Museli jsme s díky odmítnout z několika důvodů. Jednak jsme si nedokázali představit noc na místě tak zamořeném mouchami, navíc naše španělština nestačila na celovečerní konverzaci. Hlavní důvod byl ale ten, že ponurost onoho místa byla natolik deprimující, že jsme prostě chtěli pryč. Výraz vděčnosti v očích onoho vesničana ve chvíli, kdy jsem mu předával doutníky v hodnotě nějakých patnácti korun, byl ale jedním z nejsilnějších zážitků z celé cesty. Den se pomalu schyloval k soumraku a my neměli konkrétní plán. V Guinesu se nám nocovat nechtělo – jak už jsem psal, město bylo extrémně ošklivé. Cestu na východ do Trinidadu, kterou jsme měli v plánu na další den, jsme ale neměli šanci do noci stihnout.

Pokračování příště.

HOTEL TATRA VČERA A DNES

V letošním roce uplyne již šest let, kdy jsem se stal majitelem objektu v ulici ČSA 100 v Novém Bydžově, který je znám jako Hotel TATRA. Jsem rád, milí Bydžováci, že se mně podařilo můj záměr dotáhnout do konce a pro Vás tak uvést do provozu celistvý objekt, ve kterém naleznete příjemné prostředí, které naplní Vaše představy o využití volného času. Nyní, po letech kompletní rekonstrukce celého areálu, prováděné za chodu již zprovozněných částí, Vám nabízíme plnohodnotné gastronomické služby, jednak v pivnici, ve které se podává nejlevnější pivo na Novobydžovsku, i v naší plně klimatizované vinárně, kde naleznete intimnější prostředí díky samostatným boxům a kde je pro Vás připraven taneční parket s možností produkce živé hudby. Zveme Vás i do dobře známého, příjemného prostředí našeho bowling restaurantu, který je rovněž plně klimatizován a kde jsou pro Vaše sportovní vyžití v provozu dvě bowlingové dráhy.

Vlastní hotelová část nabízí kvalitní ubytování v devatenácti dvou až čtyřlůžkových pokojích, jejichž vnitřní vybavení a poskytované hotelové služby jsou na velmi vysoké evropské úrovni. Jsem rád, že si obyvatelé Bydžova a širokého okolí zvykli využívat naše další služby, jako je kadeřnictví či kosmetika.

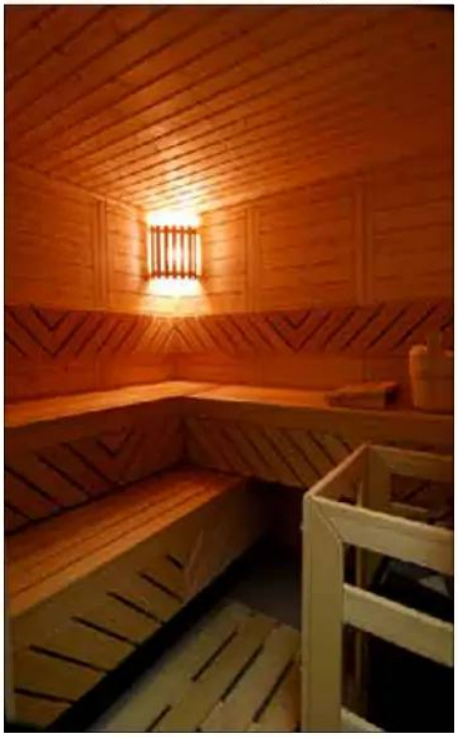
Poslední část rekonstrukce i dostavba celého areálu skončila v prosinci loňského roku. Vznikl tak saunový provoz, solární studio a masážní studio. Nabízíme Vám zde po celý rok dvě samostatná turbosolária – jedno vertikální a druhé horizontální, včetně možnosti zakoupení solární kosmetiky. Dále nabízíme velmi kvalitní saunování ve dvou samostatných finských saunách, kde se po dosažení optimálního zahřátí těla můžete ochladit ve venkovním bazénu, s využitím dalších možností – ruská sprcha, intenzivní sprchování studenou vodou či skotské střiky. Masážní studio je připraveno k provozu a v případě zájmu veřejnosti budeme poskytovat i tyto služby.

Vážení Bydžováci, od zahájení rekonstrukce hotelu TATRA uplynulo již dlouhých šest let. Proto snad neuškodí připomenout si, jak tento areál vypadal před provedenými úpravami.

Úplně na závěr mně dovolte, abych i touto cestou poděkoval svým spolupracovníkům a hlavně panu J. Černému, bez jejichž profesionálního a zodpovědného přístupu k práci by se tato rekonstrukce nepodařila.

Ing. Josef Kroupa

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ vydává Městský úřad Nový Bydžov jednou za dva měsíce. **Odpovědný redaktor:** Jan Skalický (tel. 732 701 775). **Inzerce a grafická úprava:** Jakub Strnka, DiS. (tel. 495 703 982). **Jazyková úprava:** Mgr. Helena Müllerová. **Distribuce a předplatné:** Zuzana Kučerová (tel. 495 703 988). **Adresa redakce:** Novobydžovský zpravodaj, Městský úřad, Masarykovo náměstí 1, 504 01 Nový Bydžov (tel. 495 703 911). **Tisk:** V.&A. Janata, s. r. o., Nový Bydžov (tel./fax 495 493 036). Náklad 1200 výtisků, cena čísla **15 Kč**, cena předplatného pro rok 2006 **180 Kč** včetně poštovného. Materiály doručené redakci si mohou přispěvatelé vyzvednout v podatelně MěÚ. Příspěvky doručené po uzávěrce budou zveřejněny v následujícím čísle. Příspěvky jsou přijímány **výhradně v elektronické podobě** na e-mailové adrese **zpravodaj@novybydzov.cz** nebo na podatelně MěÚ. **Uzávěrka příštího čísla: 20. 3. 2006**.